

ஸ்ரீ :

॥ श्रीमुकुन्दमाला ॥

ஸ்ரீ முகுந்த மாலா

(முலம், பதவுரை, கருத்துரையுடன்)

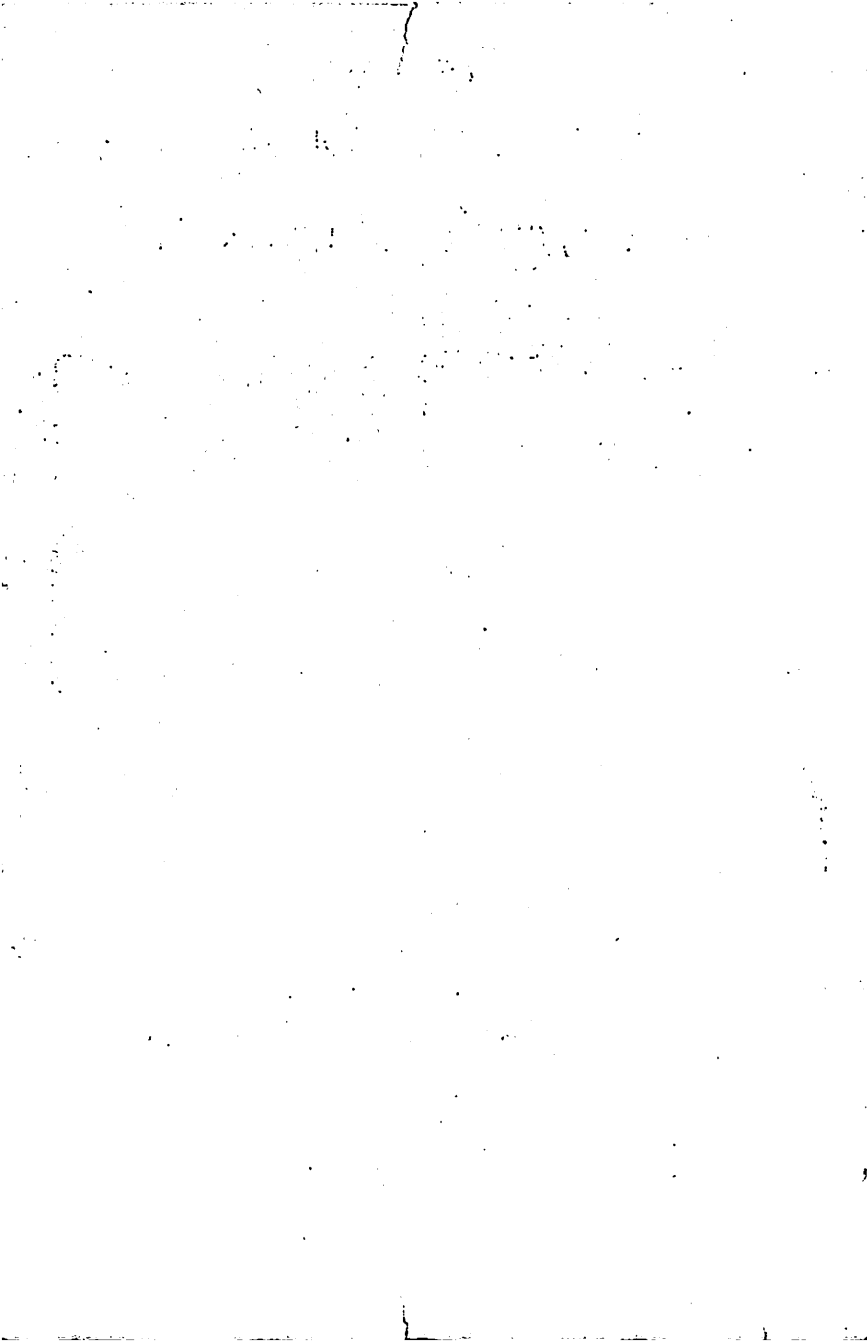

மன்னார்குடி ஸ்ரீ ராஜகோபாலஸ்வாமி

ஷிப்கோ

வெளியீடு

ஸ்ரீ நாம ஜபம்
பைசாதி ரூ 26௨
அருள்கு

॥ श्री: ॥

श्री कुलशेखरदिव्यसूरिकृता

श्री मुकुन्दमाला

ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் அருளிய

ஸ்ரீ மு கு ந் த ம ா ல ா

உரையாசிரியர் :

வித்யா விசாரத, ந்யாயரத்ந
கீழாத்தூர் ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியர், P.O.L.
ந்யாயசிரோமணி, ஹிந்தீவிசாரத்

பதிப்பகத்தார் :

தி லிட்டி ல் ப்ள வர் கம்பெனி
சென்னை-600017 :: திருச்சி-620002

சென்னையில் லிப்கோ ஸ்டாகிஸ்டுகள் :

எம். தாமோதரம் அண்டு கம்பெனி

8/286, எஸ்பிளனேட்

108, கார்ப்பொரேஷன் பழக் கடை

சென்னை - 600001

முதற்பதிப்பு: 1975

© பதிப்புரிமை விப்கோ பதிப்பகத்தாரைச் சார்ந்தது

அச்சிட்டோர்:

ராஜ்ஸ் பிரிண்டர்ஸ்

சென்னை-600086

||ஸ்ரீ:||

ஸ்ரீ முகுந்தமாலா

முன்னுரை

‘ஸ்ரீ முகுந்தமாலா’ என்னும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸ்ரீ குலசேகர மன்னன் இயற்றப்பட்டது என்று ‘ராஜ்ஞா க்ருதா க்ருதிரியம் குலஸேகரேண’ என்னும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் இறுதி சுலோக வசனத்தால் தெரிகிறது.

“இந்தக் குலசேகர மன்னர் யார்? ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரில் ஒருவரும், ‘குலசேகரப்பெருமாள்’ என்று போற்றப்படுபவருமான குலசேகராழ்வார்தானா? அல்லது கேரளத்தைச் சேர்ந்த வஞ்சிக்களம் என்னும் கொல்லி நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்த பல மன்னர்களில், குலசேகரன் என்னும் பரம்பரைப் பெயர் பூண்ட மற்றொரு மன்னனா?” என்பது இக்காலத்திய அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சிக்கு இலக்காகிய விஷயம்.

ஆனால், த்ருதீய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வாமி அருளிய குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தில் (பக்கம் 24) ‘பகவத் குணங்களை அநுபவித்து ஸம்ஸ்கிருதமான முகுந்தமாலையாலும் செந்தமிழான பெருமாள் திருமொழியாலும் ப்ரகாசிப்பித்தருளி’ என்றுள்ள வாக்யத்தால் குலசேகர ஆழ்வாரே முகுந்தமாலையை இயற்றியவர் என்று விளங்குகிறது. இதையொட்டி, பக்தர்கள் மேற்கண்ட ஆராய்ச்சியில் புகாமல், ‘பெருமாள் திருமொழி’ யென்னும் திவ்யப் பிரபந்தத்தை அருளிய ஸ்ரீ குலசேகராழ்வாரே ‘ஸ்ரீ முகுந்தமாலை’யையும் இயற்றியவர் என்று நம்புகின்றனர்.

ஆண்டவனுடைய உயர்ந்த நிலையை அறிந்தும், அவனடிமையான ஜீவர்களின் தாழ்ந்த நிலையை உணர்ந்தும், அவனே தன் கருணையால் நம் எல்லோரையும் பிறவிக் கடலிலிருந்து கரை

யேற்ற வல்லவன் என முடிவு செய்தும், ஆழ்வார் மனமுருகப் பாடிய, நாம் அனைவரும் பாடவேண்டிய, ஸ்தோத்ரம் இது.

இந்த ஸ்தோத்ர நூலில் 40 சுலோகங்களே உள்ளன. சில பதிப்புக்களில் 46 சுலோகங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், நம் நாட்டில் பல பழைய ஏடுகளிலும், அச்சான பல கிரந்த விபி நூல்களிலும் இந்த 40 சுலோகங்களே காணப்படுவதால், 40 சுலோகங்கள் மட்டுமே இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்த சுலோகங்கள் அனைத்தும் 'முதியோர் முதல் குழந்தைகள் வரை எல்லோருடைய நாவிலும் இருத்திக்கொள்ளவேண்டியவை. அநவரதம் இவைகளை அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டிருந்தால் நம் நாக்குக்கு நாமருசியும், உள்ளத்திற்கு உவகையும் உண்டாகும்.

ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் தலைப்பும் அந்த அந்தச் சுலோகத்தில் விளக்கும் பொருளைச் சுருக்கிக் கூறும். நாகர விபியில் அச்சிட்ட சுலோகங்களையே மனப்பாடம் செய்தால் சரியான உச்சரிப்பு வரும். அந்த விபி தெரியாதவர்கள் தமிழில் உள்ளதையும் படிக்கலாம். பிறகு, சுலோக அமைப்புக்கேற்ப, முன்னும் பின்னும் மாறியுள்ள சொற்களைப் பொருளுக்கேற்றபடி வரிசைப்படுத்தி, பதவுரை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பதவுரையைப் படிப்பவருக்கு ஸம்ஸ்கிருத மொழியிலும் பயிற்சி ஏற்பட்டு, இதுபோன்ற வேறு ஸ்தோத்ரங்களைப் புரிந்துகொள்ளும் திறமையும் ஏற்படும். கருத்துரை சுருக்கமாகச் சுலோகப் பொருளை விளக்கும்.

இவை தவிர, குலசேகராழ்வார் அருளிய 'பெருமாள் திருமொழி'யிலிருந்து சில பாசரங்கள் ஆங்காங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆஸ்திகப் பெரியோர்கள் பதவுரை கருத்துரையுடன் இந்த ஸ்தோத்ரத்தைத் தாம் படித்து, தம் குழந்தைகளுக்கும் பயிற்றுவித்து, பகவானுடைய அருளை எல்லோரும் பெறவேண்டுமென்று பணிந்து வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

—ஆசிரியன்

ஸ்ரீ குலசேகராழ்வார்
(அவதாரஸ்தலமான திருவஞ்சிக்களத்தில் உள்ள மூர்த்தி)

Block : நன்றி : திருவகீர்திரபுரம் ஸ்ரீ D. ஆராவமுதன்

॥ ஸ்ரீ : ॥

ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் வணக்கம்

घुष्यते यस्य नगरे रङ्गयात्रा दिने दिने ।

तमहं शिरसा वन्दे राजानं कुलशेखरम् ॥

குஷ்யதே யஸ்ய நகரே ரங்கயாத்ரா திநே திநே
தமஹம் பரிஸா வந்தே ராஜாநம் குலசேகரம்

பதவுரை

யஸ்ய—எனருடைய

நகரே—பட்டணத்தில்

திநே திநே—தினந்தோறும்

ரங்கயாத்ரா—ஸ்ரீரங்க யாத்
திரையானது

குஷ்யதே—பறைசாற்றப்படு
கிறதோ

தம்—அந்த

குலசேகரம்—குலசேகரர்

என்னும்

ராஜாநம்—அரசரை

அஹம்—நான்

பரிஸா—தலையால்

வந்தே—வணங்குகிறேன்

கருத்துரை

எந்த அரசனுடைய பட்டணத்தில் ' ஸ்ரீரங்கத்திற்குப்
போவோம் வாருங்கள் ' என்று தினந்தோறும் பறைசாற்றப்
படுகிறதோ அந்த குலசேகர மன்னனைத் தலையால் வணங்கு
கிறேன்.

இன்னமுதம் ஊட்டுகேன் இங்கேவா பைங்கிளியே
தென்னரங்கம் பாடவல்ல சீர்ப்பெருமாள்—பொன்னஞ்
சிலசேர் நுதலியர்வேள் சேரலர்கோன், எங்கள்
குலசேகரன் என்றே கூறு.

— பெருமாள் திருமொழித் தனியன்

॥ श्रीः ॥

श्री मुकुन्दमाला

ஸ்ரீ முகுந்தமாலா

முகுந்தா ! உன் நாமங்களை ஜபிக்கச் செய்

1

श्रीवल्लभेति वरदेति दयापरेति
भक्तप्रियेति भवलुण्ठनकोविदेति ।

நாயேதி நாசயநேதி ஜகந்நிவாஸே-

த்யாலபிநம் ப்ரதிபதம் கரு மே முகுந்த

॥ १ ॥

ஸ்ரீவல்லபேதி வரதேதி தயாபரேதி

பக்த ப்ரியேதி பவலுண்டந கோவிதேதி |

நாதேதி நாகஸயநேதி ஜகந்நிவாஸே-

த்யாலாபிநம் ப்ரதிபதம் கரு மே முகுந்த

॥ 1 ॥

பதவுரை

மே—என்னுடைய

முகுந்த—முகுந்தனே !

ஸ்ரீவல்லப-இதி—லக்ஷ்மீபதியே!

என்றும்

வரத-இதி—வரமளிப்பவனே !

என்றும்

தயாபர-இதி—கருணையிற்

சிறந்தவனே! என்றும்

பக்தப்ரிய-இதி—பக்தர்களின்

அன்பனே ! என்றும்

பவ-லுண்டந , கோவித-இதி—

பிறவித் தொடரை அறுப்

பதில் வல்லவனே ! என்றும்

நாத-இதி—காப்பவனே !

என்றும்

நாகஸயந-இதி—பாம்பணத்

துயிலுடையானே ! என்றும் -

ஜகந்நிவாஸ-இதி—உலகில்

எங்கும் பரந்துள்ளனே ! என்றும்

ப்ரதிபதம்—அடிக்கடி

ஆலாபிநம்—பேசுபவனாக

(பாடுபவனாக)

(மாம்)—என்னை

கரு—செய்வாயாக.

கருத்துரை

என் முகுந்தனே ! நான் எப்பொழுதும் ஸ்ரீ வல்லபா ! வரதா !
தயாபரா ! பக்தப்ரியா ! பிறவித்துன்பத்தைத் துடைப்பவனே !
நாதா ! நாகசயனா ! ஜகந்நிவாஸா ! என்றெல்லாம் உன் திரு
நாமங்களையே அடிக்கடி அலற்றும்படி செய்வாயாக.

ஆண்டவனுக்குப் பல்லாண்டு

जयतु जयतु देवो देवकीनन्दनोऽयं

जयतु जयतु कृष्णो वृष्णिवंशप्रदीपः ।

जयतु जयतु मेघश्यामलः कोमलाङ्गो

जयतु जयतु पृथ्वीभारनाशो मुकुन्दः

॥ २ ॥

ஜயது ஜயது தேவோ தேவகீ நந்தநோயம்

ஜயது ஜயது க்ருஷ்ணே வருஷ்ணிவம்ஸ ப்ரதீப: |

ஜயது ஜயது மேகஸ்யாமல: கோமளாங்கோ

ஜயது ஜயது ப்ருத்வீ பாரநாஸோ முகுந்த: || 2 ||

பதவுரை

ஆயம்—இந்த

தேவகீ நந்தந:—தேவகியின்

மைந்தனான

தேவ:—தேவன்

ஜயது ஜயது—வெற்றி

கொள்வானாக.

வ்ருஷ்ணி வம்ஸ ப்ரதீப:—

வ்ருஷ்ணிகுல விளக்கான

க்ருஷ்ண:—கிருஷ்ணன்

ஜயது ஜயது—வெற்றி

கொள்வானாக.

மேகஸ்யாம்ல:—மேகம்போல்

கருத்தவனும்

கோமளாங்க:—மெத்தென்ற

உடல் படைத்தவனும்

ஜயது ஜயது—வெற்றி

கொள்வானாக.

ப்ருத்வீபாரநாஸ:—பூமியின்

பாரம் நீக்கிய

முகுந்த:—முகுந்தன்

ஜயது ஜயது—வெற்றி

கொள்வானாக.

கருத்துரை

இந்த தேவகி மைந்தன் வெற்றி கொள்ளட்டும் ஆயர்குல விளக்கான கண்ணன் வெற்றி கொள்ளட்டும். மெத்தென்ற திருமேனி படைத்த முகில்வண்ணன் வெற்றி கொள்ளட்டும். பூபாரத்தைத் தீர்க்கவந்த முகுந்தன் வெற்றி கொள்ளட்டும்.

ஆண்டவனிடம் ஒரு வரம் கேட்டல்

मुकुन्द मूर्धा प्रणिपत्य याचे
भवन्त-मेकान्त-मियन्त-मर्थम् ।

अविस्मृतिस्त्वच्चरणारविन्दे
भवे भवे मेऽस्तु भवत्प्रसादात्

॥ ३ ॥

தந்த! மூர்த்நா ப்ரணிபத்ய யாசே
பவந்த-மேகாந்த-மியந்த-மர்த்தம் |
அவிஸ்மருதிஸ்-த்வச்-சரணாரவிந்தே
பவே பவே மேஸ்து பவத்-ப்ரஸாதாத் ॥ 3 ॥

பதவுரை

ஹே முகுந்த!—முகுந்தனே
மூர்த்நா—தலையால்
ப்ரணிபத்ய—வணங்கி
பவந்தம்—உம்மை
இயந்தம்—இவ்வளவு
மட்டுமான
ஏகாந்தம்—ஒரே முடிவான
அர்த்தம்—பொருளை
யாசே—யாசிக்கிறேன்

அதாவது—

பவத்ப்ரஸாத்—உம்முடைய
அருளால்
மே—எனக்கு
பவே பவே—ஒவ்வொரு
பிறவியிலும்
த்வச் சரணாரவிந்தே—உமது
திருவடித் தாமரைகளின் மீது
அவிஸ்மருதிஃ—மறவாமை
அஸ்து—இருக்கட்டும்.

கருத்துரை

ஹே முகுந்தா! உம்மைத் தலையால் வணங்கி, இந்த ஒரே ஒரு பொருளை மட்டுமே உம்மிடம் யாசிக்கிறேன். அதாவது, ஒவ்வொரு பிறவியிலும் உம்முடைய அருளால் உம் திருவடிகளை நான் மறவாமல் இருக்க வேண்டும்.

ஆகுத செல்வத் தரம்பையர்கள் தற்குழி,
வானுளும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்,
தேனூர்பூஞ் சோலைத் திருவேங்க டச்சுணியில்,
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையே னுவேனே.

— பெருமாள் திருமொழி 4.2

உன்னை வணங்கும் காரணம்

नाहं वन्दे तव चरणयोर्द्वन्द्वमद्वन्द्वहेतोः

कुम्भीपाकं गुरुमपि हरे नारकं नापनेतुम् ।

रम्या रामा मृदुतनुलता नन्दने नापि रन्तुं

भावे भावे हृदयभवने भावयेयं भवन्तम्

॥ ४ ॥

நாஹம் வந்தே தவ சரணயோர் த்வந்த்வ மத்வந்த்வமே

கும்பீபாகம் குருமபி ஹரே ! நாரகம் நாபநேது

ரம்யா ராமா ம்ருதுதநுலதா நந்தநே நாபி ரந்தும்

பாவே பாவே ஹ்ருதய-பவநே பாவயேயம் பவந்தம் ॥ 4 ॥

பதவுரை

ஹே ஹரே—ஓ ஹரியே !

அஹம்—நான்

தவ—உன்னுடைய

சரணயோ—திருவடிகளுடைய

த்வந்த்வம்—இரட்டையை

அத்வந்த்வ ஹேதோ—

மோகஷத்திற்காக

ந வந்தே—வணங்கவில்லை

குரும்—பெரிய

நாரகம்—நரக சம்பந்தமான

கும்பீபாகம்—கும்பீபாகம்

என்னும் நரகத்தை

அபநேதும் அபி—அகற்று

வதற்கும்

ந—இல்லை

ம்ருது தநுலதா—மெத்தென்ற

கொடி போன்ற உடலுடைய

ரம்யா—அழகிய

ராமா—பெண்களை

நந்தநே—நந்தனவனத்தில்

ரந்தும் அபி—ரமிப்பதற்கும்

ந—இல்லை

(வேறு எதற்கென்றால்—)

பாவே பாவே—ஒவ்வொரு

பிறவியிலும்

ஹ்ருதய பவநே—என் இதய

மாகிய கோயிலில்

பவந்தம்—உம்மை

பாவயேயம்—பாவிப்பேகை

கருத்துரை

ஹே ஹரே ! உன் இரு திருவடிகளையும் முக்திக்காகவோ, கொடியதான கும்பீபாகம் என்னும் நரகத்தை நீக்கவோ, தேவ லோகத்து நந்தவனத்தில் மெத்தென்ற கொடிபோன்ற பெண்களை அநுபவிக்கவோ நான் வணங்கவில்லை. என் இதயமாகிய கோயிலில் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் உன்னை நினைக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே உன்னை வணங்குகிறேன்.

பக்தி ஒன்றே எனக்குத் தேவை

नास्था धर्मं न वसुनिचये नैव कामोपभोगे

यद्यद् भव्यं भवतु भगवन् पूर्वकर्मानुरूपम् ।

एतत् प्रार्थ्यं मम बहुमतं जन्मजन्मान्तरेऽपि

त्वत्पादांभोरुहयुगता निश्चला भक्तिरस्तु

॥ ५ ॥

தர்மே ந வஸுநிசயே நைவ காமோப போகே
மதுபத் பவ்யம் பவது பகவந் ! பூர்வகர்மாநு ரூபம் |
ஏதத் ப்ரார்த்த்யம் மம பஹுமதம் ஜந்ம ஜந்மாந்தரேபி
த்வத் பாதாம்போருஹ யுககதா நிம்சலா பக்திரஸ்து || 5 ||

பதவுரை

ஹே பகவந்—ஓ பகவானே
மே—எனக்கு
தர்மே—தர்மத்தின்மீது
ஆஸ்தா—விருப்பம்
ந—இல்லை
வஸுநிசயே—பணக்குவியல்
மீதும்
ந—(விருப்பம்) இல்லை
காமோப போகே—காமத்தை
அனுபவிப்பதிலும்
நைவ—(விருப்பம்) இல்லவே
இல்லை
பூர்வ கர்மாநு ரூபம்—முன்
வினைக்கு ஏற்றபடி
யத் யத்—எது எது

பவ்யம்—(எப்படி) நடக்க
வேண்டுமோ
பவது—(அப்படி) நடக்கட்டும்
மம—எனக்கு
ஜந்ம ஜந்மாந்தரேபி—இப்பிறவி
யிலும் மறு பிறவியிலும்
பஹுமதம்—மிகவும் விருப்ப
மான
ப்ரார்த்த்யம்—கோரிக்கை
ஏதத்—இதுதான்
த்வத்பாதாம்- } உன் திருவடித்
போருஹ கதா } தாமரையைப்
பற்றியதான
நிம்சலா—அசையாத
பக்தி:—பக்தியானது
அஸ்து—இருக்கவேண்டும்

கருத்துரை

பகவானே ! எனக்குத் தர்மத்தின்மீது பற்றில்லை. பணக்
குவியல் மீதும், காம போகங்கள் மீதும் ஆசையில்லை. முன் செய்த
வினைப்படி எது எப்படி நடக்கவேண்டுமோ, அப்படியே அது
நடந்து போகட்டும். நான் மிகவும் விரும்பிப் பிரார்த்திப்பது
யாதெனில், ஜந்ம ஜந்மாந்திரங்களிலும் உன் திருவடித் தாமரை
களின்மீது மட்டுமே நிலையான பக்தி இருக்கட்டும்.

எப்பொழுதும் உனையே நினைப்பேன்

दिवि वा भुवि वा ममास्तु वासो
नरके वा नरकान्तक! प्रकामम् ।
अवधीरित-शारदारविन्दौ
चरणौ ते मरणेऽपि चिन्तयामि ।

திவி வா புவி வா மமாஸ்து வாலோ
நரகே வா நரகாந்தக! ப்ரகாமம் |
அவதீரித ஸாரதாரவிந்தௌ
சரணௌ தே மரணேऽபி சிந்தயாமி || 6 ||

பதவுரை

ஹே நரகாந்தக—நரகனை	ப்ரகாமம்—நன்றாக
அழித்தவனே	(அஸ்து—இருக்கட்டும்)
மம—எனக்கு	அவதீரித ஸாரதாரவிந்தௌ—
திவி வா—தேவலோகத்தி	சரத் காலத்துத் தாமரை
லாவது	மலர்களைப் பழிக்கும்
புவி வா—பூவுலகிலாவது	தே—உன்னுடைய
வாஸஃ—வாசம்	சரணௌ—திருவடிகளை
அஸ்து—இருக்கட்டும்	மரணே அபி—மரண காலத்
நரகே வா—நரகத்திலாவது	திலும்
	சிந்தயாமி—நினைக்கிறேன்

கருத்துரை

நரகாசுரனை அழித்தவனே ! சொர்க்கத்திலோ, பூவுலகிலோ, நரகத்திலோ எங்காகிலும் எனக்கு வாஸம் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். ஆனால், என்னுடைய மரண சமயத்திலும் மற்ற சமயத்திலும் சரத் காலத்துத் தாமரை மலர்களைப் போகின்ற உன் திருவடிகளையே சிந்தனை செய்கிறேன்.

இப்போதே உன்னிடம் மனம் லயிக்கட்டும்

कृष्ण त्वदीय-पदपङ्कज-पञ्जरान्त-

मद्यैव मे विशतु मानस-राजहंसः ।

प्राणप्रयाणसमये कफवातपित्तैः

कण्ठावरोधन-विधौ स्मरणं कृतस्ते

11 9 11

மத்தியவ மே விஸ்து மாநஸ ராஜஹம்ஸ : |
 ப்ராண ப்ரயாண ஸமயே கபவாத பித்தை :

கண்டா வரோதந விதௌ ஸ்மரணம் குதஸ் தே

|| 7 ||

பதவுரை

ஹேக்நஷ்ண—ஓ கிருஷ்ணனே

தீவகீய—உன்னுடையதான

பதபங்கஜ -

திருவடித்
தாமரைக்
ளாகிய

பஞ்ஜராந்தம்— | கூட்டினுள்

மே—என்னுடைய

மாநஸ — மனமாகிய

ராஜஹம்ஸம்— } ராஜஹம்ஸம்

அத்யைவ—இன்றே

விஸ்து—நுழையட்டும்

ப்ராண -ப்ரயாண -ஸமயே—

உயிர் நீங்கும் சமயக்கில்

கண்டாவரோதந-1 நெஞ்சை

விதௌ — } யடைக்
கும்போது

வினாக்கள்

தே—உன்னுடைய

ஸ்மரணம்—(ஞாபகம்)

குதஃ—எப்படி வரும்?

கருத்துரை

கிருஷ்ணா! என்னுடைய மனமாகிய ராஜஹம்ஸம் உன்னுடைய திருவடித் தாமரைகளாகிய கூண்டில் இப்பொழுதே புருந்து விட்டடும். கபம், வாதம், பித்தம் இவைகளால் நெஞ்சம் அடைபட்டுக் குரல் தடுமாறக்கூடிய மரண காலத்தில் உன்னை எப்படி நான் நினைக்கமுடியும்?

எப்பொழுதும் இறைவனையே நினைக்கிறேன்

चिन्तयामि हरिमेव सन्ततं

मन्दमन्द-हसितानाम्बुजम् ।

नन्दगोप-तनयं परात्परं

नारदादि-मुनिबृन्द-वन्दितम्

॥ 5 ॥

சிந்தயாமி ஹரிமேவ ஸந்ததம்

மந்தமந்த ஹஸிதாநநாம்புஜம் |

நந்தகோப தநயம் பராத்பரம்

நாரதாதி முநிப்ருந்த வந்திதம்

॥ 8 ॥

பதவுரை

அஹம்—நான்

மந்த-மந்த-ஹஸித—ஆநநாம்

புஜம்—புன்முறுவல் பூக்கும்

திருமுகத்தாமரையை

யுடையவனும்

நந்தகோப-தநயம்—நந்த

கோபரின் திருமகனும்

பராத்பரம்—எல்லோரிலும்

உயர்ந்தவனும்

நாரதாதி-முநி-

ப்ருந்த வந்திதம்

ஹரிமேவ—ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணு

வையே

ஸந்ததம்—எப்பொழுதும்

சிந்தயாமி—ஸ்மரிக்கிறேன்

நாரதர் முத
லான முனி
வர்களால்
வணங்கப்பட்டவனுமான
விஷ்ணு
வையே

கருத்துரை

நான் எப்பொழுதும் ஹரியையே நினைக்கிறேன், அவன் புன்முறுவல் பூக்கும் திருமுகத் தாமரையான்; நந்தகோபரின் மகன்; நாரதாதி முனிக்கணங்கள் வணங்கும் பராபரமான தெய்வம்.

எனக்கு ஸம்ஸார பாரம் நீங்கியது

करचरणसरोजे कान्तिमन्त्रेवमीने

श्रममुषि भुजवीचिव्याकुलेऽगाधमार्गे ।

हरिसरसि विगाह्यापीय तेजोजलौघं

भवमरुपरिखिन्नः खेदमद्य त्यजामि

॥ ९ ॥

சரண ஸரோஜே காந்திமந் நேத்ரமீநே
ம்ரமமுஷி புஜவீசி வ்யாகுலே஽காதமார்கே |
ஹரிஸரஸி விகாஹ்யாபீய தேஜோ ஜலௌகம்
பவமரு பரிகிந்ந: கேதமத்ய த்யஜாமி

॥ 9 ॥

பதவுரை

கர சரணஸரோஜே—கைகள்,
கால்களாகிய தாமரைகளைக்

கொண்டதும்

காந்தி மந்நேத்ர மீநே—ஒளி

வீசும் கண்களாகிய

மீன்களுள்ளதும்

ம்ரம முஷி—சிரமங்களை

அகற்றுவதும்

புஜ வீசி வ்யாகுலே—புயங்களா

கிய அலைகளால் சஞ்சலமா

னதும்

அகாத மார்கே—ஆழமான

வழியுள்ளதுமான

ஹரி ஸரஸி—ஹரி என்னும்—

தடாகத்தில்

விகாஹ்ய—மூழ்கி

தோஜோ -

ஜலௌகம்— } தேஜஸாகிய

ஆபீய—நன்கு பானம் செய்து

பவமருபரிகிந்ந:—ஸம்ஸாரமா

கிய பாலைவனத்தில் வருந்திய

(அஹம்)—நான்

அத்ய—இப்பொழுது

கேதம்—கஷ்டத்தை

த்யஜாமி—விட்டுவிடுகிறேன்

கருத்துரை

ஹரி என்பதே ஒரு தடாகம். இந்த தடாகத்தில் பகவா
னுடைய கை கால்களே தாமரை மலர்கள்; அவரது கண்களே
மீன்கள்; அவரது புயங்களே அசையும் அலைகள்; பிறப்பு இறப்பு
என்னும் சம்சாரமாகிய பாலைவனத்தில் சுற்றி அலைந்த நான், இத்
தடாகத்தில் மூழ்கி, இறைவனது திருமேனி ஒளியாகிய ஜலத்தைப்
பருகி, எனது தாகத்தை அகற்றிக்கொள்கிறேன்.

மனமே, இறைவனையே நினைத்திரு

सरसिजनयने सशङ्खचक्रे

मुरभिदि मा विरमस्व चित्त! रन्तुम् ।

सुखतरमपरं न जातु जाने

हरिचरण-स्मरणामृतेन तुल्यम्

ஸரஸிஜ நயநே ஸஸங்க சக்ரே

முரபிதி மா விரமஸ்வ சித்த! ரந்தும் |

ஸுகதர மபரம் ந ஜாது ஜானே

ஹரிசரண ஸ்மரணம்ருதேந துல்யம்

|| 10 ||

பதவுரை

ஹே சித்த—ஓ மனமே

ஸரஸிஜ நயநே—தாமரைக்

கண்ணனும்

ஸஸங்க சக்ரே—சங்கு சக்கரங்

களைத் தாங்கியவனுமான

முரபிதி—முரன் என்னும் அரக்

களை அழித்த ஹரியிடத்தில்

ரந்தும்—பக்தி கொள்வதை

மா விரமஸ்வ—விட்டுவிடாதே

(யத:)—ஏனென்றால்

ஹரிசரண-ஸ்மரணம்ருதேந—

ஹரியினுடைய திருவடி

களை நினைத்தலாகிய

அமிர்தத்தோடு

துல்யம்—சமமான

பரம்—மற்றொரு

ஸுகதரம்—உயர்ந்த சுகத்தை

ஜாது—ஒரு பொழுதும்

ந ஜானே—அறிகிலேன்

கருத்துரை

ஓ மனமே, தாமரைக் கண்ணனும், சங்கு சக்கரங்களைத் தரிப் பவனுமான முராரியை எக்காலமும் விடாமல் தொடர்ந்து நினைத்திரு. ஹரியின் திருவடிகளை நினைத்தலாகிய அமுதத்திற்கு இணையானதும், உயர்ந்ததும் இவ்வுலகில் வேறெதுவும், எப் பொழுதும் இருப்பதாக நானறியேன்.

மனமே! யமபயத்தை விடு

माभीर्मन्दमनो विचिन्त्य बहुधा यामीश्वरं यातनाः

नामी नः प्रभवन्ति पापरिपवः स्वामी ननु श्रीधरः ।

आलस्यं व्यपनीय भक्तिसुलभं ध्यायस्व नारायणं

लोकस्य व्यसनापनोदनकरो दासस्य किं न क्षमः ॥ ११ ॥

நதமனோ விசிந்தய பஹுதா யாமீஸ்சிரம் யாதநா:
நாமீ ந: ப்ரபவந்தி பாபரிபவ: ஸ்வாமீ நநு ஸ்ரீதர: |
ஆலஸ்யம் வ்யபநீய பக்தி ஸுலபம் த்யாயஸ்வ நாராயணம்
லோகஸ்ய வ்யஸநாபநோதந கரோ தாஸஸ்ய கிம் ந க்ஷம: ||

பதவுரை

ஹே மந்த மந:—ஓ மூட மனமே

யாமீ:—யமனுடையதான

யாதநா:—துன்புறுத்தல்களை

சிரம்—வெகுக்காலம்

பஹுதா—பலவிதமாக

விசிந்தய—ஆலோசித்து

மாமீ:—பயப்படாதே

பாபரிபவ:—பாபிகளுக்குப்

பகைகளான

அயீ—இவை

ந ப்ரபவந்தி—சக்தியற்றவை

(ஏனெனில்)

ஸ்ரீதரன்—லக்ஷ்மீபதி

ஸ்வாமீ நநு—நம் தலைவனல்லவா?

(ஆகவே)

ஆலஸ்யம்—சோம்பலை

வ்யபநீய—அகற்றிவிட்டு

பக்திஸுலபம்—பக்தியினால்

எளிதில் அடையக்கூடிய

நாராயணம்—நாராயணனை

த்யாயஸ்வ—த்யானம்செய்

லோகஸ்ய—உலகின்

வ்யஸநாபநோதநகர:—துன்பங்

களைத் துடைக்கின்றவன்

தாஸஸ்ய—(தன்) பக்தனுடைய

ந க்ஷம:—துன்பத்தை அகற்று

வதில் வல்லமை இல்லாதவனா?

கருத்துரை

மூட மனமே, வீணாக யம தண்டனைகளைப் பலவிதமாக நினைத்து
நினைத்துப் பயப்படாதே. நமக்கு ஸ்ரீமந் நாராயணன் தெய்வம்.
ஆகவே, அவை நம்மைத் துன்புறுத்த முடியாது; எனவே, சோம்ப
லின்றி, பக்தியால் மட்டும் நமக்கு எளிதில் கிடைக்கக்கூடியவனான
நாராயணனைத் தியானம் செய். உலகத்தார் எல்லாருடைய
கஷ்டங்களையும் நீக்குகிறவன் தன் பக்தனுடைய கஷ்டத்தை
அகற்றமாட்டானா?

ஆண்டவனே ஓடம்

भवजलधिगतानां द्वद्वाताहतानां

सुतदुहितृकळत्र-त्राणभारादितानाम् ।

विषमविषयतोये मज्जतामप्लवानां

भवतु शरणमेको विष्णुपोतो नराणाम् ॥ १२ ॥

பவஜலதி கதாநாம் த்வந்த்வ வாதாஹதாநாம்

ஸுததுஹித்ரு களத்ர த்ராண பாரார்திதாநாம் |

விஷம விஷய தோயே மஜ்ஜதா மப்லவாநாம்

பவது ஸரணமேகோ விஷ்ணுபோதோ நராணாம் || 12 ||

பதவுரை

பவஜலதிகதாநாம் — ஸம்ஸார
மாகிய ஸாகரத்தில் உள்ளவர்

களும்

த்வந்த்வ வாதாஹதாநாம்—
(சீதம்-உஷ்ணம், சுகம்-துக்கம்
போன்ற) இரட்டைகளாகிய
காற்றால் அடிக்கப்பட்டவர்

களும்,

ஸுத-துஹித்ரு-களத்ரத்ராண
பாரார்திதாநாம்—பிள்ளை,
பெண், மனைவி இவர்களைக் காப்
பாற்றுதலாகிய பாரத்தால்

வருந்துபவர்களும்,

விஷமவிஷயதோயே—

கொடிய விஷய சுகங்களாகிய
ஜலத்தில்

மஜ்ஜதாம்—மூழ்கியவர்களும்

அப்லவாநாம்—ஓடமில்லாத

வர்களுமான

நராணாம்—மனிதர்களுக்கு

விஷ்ணுபோதம்—மகாவிஷ்ணு

வாகிய ஓடம்

ஏகம்—ஒரே ஒரு

ஸரணம்—புகலிடமாக

பவது—ஆகட்டும்.

கருத்துரை

பிறத்தல், இறத்தல் என்னும் ஸம்ஸாரமே ஒரு கடல். இந்தக் கடலில் உள்ள ஸம்ஸாரிகள் சுகம்-துக்கம், சீதம்-உஷ்ணம் போன்ற இரட்டைகளால் தாக்கப்படுகின்றனர்; பிள்ளைகள், பெண்கள், மனைவி என்போராகிய பாரத்தால் அமிழ்ந்தவர்கள்; புலன்களால் நுகரும் சுகங்களாகிய ஜலத்தில் மூழ்கியவர்கள்; கரையேற்றக் கூடிய ஓடமில்லாதவர்கள். அத்தகையவர்களுக்கு விஷ்ணு என்னும் ஓடமே புகலிடமாக (கரையேற்றுவதாக) ஆகிறது.

பிறவிக்கடலைக் கடக்கும் வழி

भवजलधि मगाधं दुस्तरं निस्तरेयं

कथमहमिति चेतो मा स्म गाः कातरत्वम् ।

सरसिजदृशि देवे तावकी भक्तिरेका

नरकभिदि निषण्णा तारयिष्यत्यवश्यम्

॥ १३ ॥

மகாதம் துஸ்தரம் நிஸ்தரேயம்

கதமஹமிதி சேதோ மாஸ்ம காஃ காதரத்வம் |

ஸரஸிஜத்ருபி தேவே தாவகீ பக்திரேகா

நரகபிதி நிஷண்ணா தாரயிஷ்ய த்யவஸ்யம்

॥ 13 ॥

பதவுரை

ஹே சேதம்—ஓ மனமே

அகாதம்—ஆழமானதும்

துஸ்தரம்—கடக்க முடியாதது
மான

பவஜலதம்—பிறவிக்கடலை

கதம்—எப்படி

நிஸ்தரேயம்—கடப்பேன்

இதி—என்று

காதரத்வம்—அச்சத்தை

மாஸ்ம காஃ—அடையாதே

ஸரஸிஜத்ருபி—தாமரைக்

கண்ணனும்

நரகபிதி—நரகனை அழித்த

வனுமான

தேவே—தேவனிடத்தில்

நிஷண்ணா—வைக்கப்பட்ட

தாவகீ—உன்னுடையதான

பக்தி—பக்தி

ஏகா—ஒன்றே

அவஸ்யம்—தவறாமல்

தாரயிஷ்யதி—கடத்திவிடும்.

கருத்துரை

ஏ மனமே! பிறப்பு, இறப்பு என்னும் ஸம்ஸாரமாகிய கடல் மிக்க ஆழமானது; கடத்தற்கரியது; 'இதை எப்படி கடப்பேன்' என்று பயப்படாதே. தாமரைக் கண்ணனும் நரகாசுரனை அழித்த வனுமான பகவானிடம் பக்தி செய்வாயானால் அது ஒன்றே உன்னைப் பிறவிக்கடலைத் தாண்டவைத்து விடும்.

‘ஆண்டவனே! பக்தியாகிய ஓடத்தைத் தா’

तृणातोये मदनपवनोद्धूतमोहोमिमाले

दारावर्ते तनयसहजग्राहसंघाकुले च ।

संसाराख्ये महति जलघौ मज्जतां नस्त्रिधामन् !

पादाम्भोजे वरद भवतो भक्तिनावं प्रयच्छ

॥ १४ ॥

த்ருஷ்ணாதோயே மதந பவநோத்தூத மோஹோர்மி-

தாராவர்த்தே தநய ஸஹஜ க்ராஹ ஸங்காகுலே ச

ஸம்ஸாராக்யே மஹதி ஜலதௌ மஜ்ஜதாம் நஸ் த்ரிதாமந்

பாதாம்போஜே வரத பவதோ பக்திநாவம் ப்ரயச்ச ॥ 14 ॥

பதவுரை

ஹே த்ரிதாமந்—ஹே

பரந்தாமனே,

த்ருஷ்ணாதோயே—பேராசை

யாகிய நீரையுடையதும்,

மதந-பவந-உத்தூத-மோஹ-

ஊர்மிமாலே—காமமாகிய

காற்றினால் மேலுக்கு

எழுப்பப்பட்ட மோகமாகிய

அலைகளின் வரிசையுள்ளதும்

தாராவர்த்தே—மனைவியாகிய

சுழலுடன் கூடியதும்

தநய-ஸஹஜ-க்ராஹ

ஸங்காகுலே ச—மக்கள்,

உடன்பிறந்தோர்களாகிய

முதலைக் கூட்டங்களால்

குழம்பியதுமான

ஸம்ஸாராக்யே—ஸம்ஸார

மென்னும்

மஹதி—பெரியதான

ஜலதௌ—கடலில்

மஜ்ஜதாம்—மூழ்கியவர்களான

ந்—எங்களுக்கு

ஹேவரத—ஓ வரமளிப்பவரே!

பவத:—உம்முடைய

பாதாம்போஜே—திருவடித்

தாமரைகளின் மீது

பக்தி நாவம்—பக்தியாகிய

ஓடத்தை

ப்ரயச்ச—கொடுப்பீராக.

கருத்துரை

இந்த ஸம்ஸாரமே ஒரு பெருங்கடல். இதில் ஆசையே தண்ணீர். இதில் காமமாகிய காற்றினால் எழுப்பப்பட்ட மோகமே அலைகளின் தொடர். மனைவியே சுழல்; இது மக்கள், உடன் பிறந்தோராகிய முதலைக் கூட்டங்களால் குழப்பமடைந்துள்ளது. இத்தகைய சமுத்திரத்தில் மூழ்குகின்ற எங்களுக்கு, ஹே! வரமளிக் கும் பரந்தாமனே! உன் திருவடிகளின் மீது பக்தியாகிய ஓடத்தைக் கொடுப்பீராக.

‘செய்யாதன செய்யேன்’

माद्राक्षं क्षीणपुण्यान् क्षणमपि भवतो भक्तिहीनान् पदाब्जे

माश्रौषं श्राव्यबन्धं तव चरितमपास्याऽन्यदाख्यानजातम् ।

मास्मार्षं माधव त्वामपि भुवनपते चेतसाऽपह्नुवानान्

माभूवं त्वत्सपर्यां व्यतिकर रहितो जन्मजन्मान्तरेऽपि ॥१५॥

மாத்ராஷும் க்ஷீணபுண்யாந் க்ஷணமபி
பவதோ பக்திஹீநாந் பதாப்ஜே
மாஸ்ரௌஷம் ஸ்ராவ்யபந்தம் தவ
சரிதமபாஸ்யாந்ய தாக்யாநஜாதம் |
மாஸ்மார்ஷம் மாதவ! த்வாமபி
புவநபதே! சேதஸாபஹ்நுவாநாந்
மாபூவம் த்வத்ஸபர்யா வ்யதிகர
ரஹிதோ ஜந்மஜந்மாந்தரே஽பி

|| 15 ||

பதவுரை

ஹே புவநபதே—உலக

நாதனுன

மாதவ—ஓ மாதவனே

க்ஷணமபி—ஒரு கணநேரம்கூட

பவதஃ—உன்னுடைய

பக்தி ஹீநாந்—பக்தியில்லாத

வர்களான

க்ஷீணபுண்யாந்—பாவினை

மாத்ராஷம்—பார்த்திலேன்

தவ—உன்னுடைய

சரிதம்—சரித்திரத்தை

அபாஸ்ய—விட்டு

அந்யத்—வேறு

ஸ்ராவ்ய பந்தம்—செவிக்கினிய
அமைப்புக் கொண்ட

ஆக்யாந ஜாதம்—கதைகளை

மாஸ்ரௌஷம்—கேட்டிலேன்

த்வாம்—உன்னை

சேதஸா அபி—மனதால்கூட

அபஹ்நுவாந்—வெறுப்பவரை

மாஸ்மார்ஷம்—நினைத்திலேன்

ஜந்மஜந்மாந்தரேபி—இப்பிறவி

யிலும், மற்ற பிறவிகளிலும்

த்வத்-ஸபர்யா-வ்யதிகர-

ரஹிதஃ—உன் பூஜை

சம்பந்தம் இல்லாதவனாக

மாபூவம்—இருந்திலேன்

கருத்துரை

லோகநாதா! மாதவா! ஒரு கணமாவது உம்மிடம் பக்தி செய்யாத பாவினைக் காணமாட்டேன். உன் கதைகளைத் தவிர மற்ற கதைகளைக் கேட்க மாட்டேன். உன்னை மனத்தால் வெறுப்பவர்களை என் மனத்தாலும் நினைக்க மாட்டேன். நான் உனக்குப் பூஜை செய்யாதவனாக எப்பொழுதும் இருக்கமாட்டேன்.

நம் புலன்கள் செய்ய வேண்டியவை

जिह्वे कीर्तय केशवं मुररिपुं चेतो भज श्रीधरं

पाणिद्वन्द्व समर्चयाच्युत कथाः श्रोत्रद्वय त्वं शृणु ।

கூண் லோகய லோசனதவய ஹரே ரீக்ஷாந்திரயுமாலயம்

जिघ्र घ्राण मुकुन्दपादतुलसीं मूर्धन् नमाघोक्षजम् ॥१६॥

ஜிஹ்வே! கீர்த்தய கேஸவம்

முரரிபும் சேதோ! பஜ ஸ்ரீதரம்
பாணித்வந்த்வ! ஸமர்ச்சயாச்சயுதகதா:

ஸ்ரோத்ரத்வய! த்வம் ஸ்ருணு |

க்ருஷ்ணம் லோகய லோசநத்வய!

ஹரேர் கச்சாங்கிரியுக்மாலயம்

ஜிக்ர க்ராண! முகுந்தபாத-

துளஸீம் மூர்த்தந்! நமாதோக்ஷஜம்

॥ 16 ॥

பதவுரை

ஜிஹ்வே—நாக்கே!

கேஸவம்—கேசவனை

கீர்த்தய—துதி செய்வாயாக

சேதம்—ஓ மனமே!

முரரிபும்—முராரியை

பஜ—பஜனம் செய்

பாணித்வந்த்வ—இரு கைகளே

ஸ்ரீதரம்—ஸ்ரீதரனை

ஸமர்ச்சய—அர்ச்சனை

செய்யுங்கள்.

ஸ்ரோத்ரத்வய—காதுகளே!

த்வம்—நீங்கள்

அச்சயுதகதா—அச்சதனின் கதை

ஸ்ருணு—கேளுங்கள் களை

லோசநத்வய—கண்களே!

க்ருஷ்ணம்—கண்ணனை

லோகய—பாருங்கள்

அங்கிரித்வய—கால்களே

ஹரே—ஹரியின்

ஆலயம்—ஆலயத்திற்கு

கச்ச—செல்லுங்கள்

க்ராண—மூக்கே!

முகுந்தபாத துளஸீம்—

முகுந்தனின் பாதத்திலுள்ள
துளஸியை

ஜிக்ர—நுகர்வாயாக

மூர்த்தந்—தலையே

அதோக்ஷஜம்—அதோக்ஷஜன்
என்பவனை

நம்—வணங்குவாயாக

கருத்துரை

நாக்கே! கேசவனைத் துதி செய்; மனமே! முராரியை பஜனை செய்; கைகளே, ஸ்ரீதரனுக்கு அர்ச்சனை செய்யுங்கள்; காதுகளே! அச்சதனின் கதைகளைக் கேளுங்கள்; கண்களே, கிருஷ்ணனைப் பாருங்கள்; மூக்கே! முகுந்தனின் பாததுளஸியை நுகர்வாயாக! தலையே! ஆண்டவனை வணங்குவாயாக.

பிறவிப்பிணிக்குக் கண்ணனே மருந்து

हे लोकाश्शृणुत प्रसूति मरणव्याधेश्चिकित्सामिमां

योगज्ञास्समुदाहरन्ति मुनयो यां याज्ञवल्क्यादयः ।

अन्तर्ज्योतिरमेयमेक ममृतं कृष्णाख्यमापीयतां

तत्पितं परमौषधं वितनुते निर्वाणमात्यन्तिकम् ॥ १७ ॥

ஹே லோகாஃ ஸ்ருணுத

ப்ரஸுதிமரணவ்யாதேஸ் சிகித்ஸாமிமாம்

யோகஜ்ஞாஃ ஸமுதாஹரந்தி

முந்யோ யாம் யாஜ்ஞவல்க்யாதயஃ |

அந்தர் ஜ்யோதி ரமேயமேக-

மம்ருதம் க்ருஷ்ணாக்யமாபீயதாம்

தத் பீதம் பரமௌஷதம்

விதநுதே நிர்வாணமாத்தயந்திகம்

॥ 17 ॥

பதவுரை

ஹே லோகாஃ—ஓ மக்களே!

ப்ரஸுதி-மரணவ்யாதேஃ—

பிறப்பு, இறப்பென்னும்

வியாதிக்கு

இமாம்—இந்த

சிகித்ஸாம்—சிகிச்சையை

ஸ்ருணுத—கேளுங்கள்

யாம்—எதை

யாஜ்ஞவல்க்யாதயஃ—யாஜ்ஞ

வல்கியர் முதலான

யோகஜ்ஞாஃ—யோகமறிந்த

முநயஃ—முனிவர்கள்

ஸமுதாஹரந்தி—கூறுகின்றனரோ

அந்தர்ஜ்யோதிஃ—உள்ளே

அடங்கிய ஜோதியாகவும்

அமேயம்—அளவிடமுடியாத

தாகவும்

ஏகம்—ஒன்றாகவுமுள்ள

க்ருஷ்ணாக்யம்—கிருஷ்ணன்

என்னும்

அம்ருதம்—அமிருதமானது

அபீயதாம்—குடிக்கப்படட்டும்.

பீதம்—குடிக்கப்பட்ட

தத்—அந்த

பரமௌஷதம்—உயர்ந்த

மருந்து

ஆத்யந்திகம்—கடைசியான

நிர்வாணம்—மோகக்ஷகத்தை

விதநுதே—அளிக்கிறது.

கருத்துரை

மக்களே, கேளுங்கள். பிறப்பு, இறப்பென்னும் நோய்க்கு யாஜ்ஞவல்கியர் போன்ற முனிவர்கள் கூறிய மருந்து இதுதான். அதாவது, நம்முள் அந்தர்யாமியாக உள்ள ஜோதிமயான கண்ணன்தான். அவன் நாமங்களாகிய அம்ருதத்தைப் பானம் செய்தால் சாசுவதமான மோக்ஷகம் கிடைக்கும். ஆகவே இதை அருந்துங்கள்.

நாராயண மந்த்ரஜபம் செய்யுங்கள்!

हे मर्त्याः परमं हितं शृणुत वो वक्ष्यामि संक्षेपतः

संसारार्णवमापदमिबहुलं सम्यक्प्रविश्य स्थिताः ।

नानाज्ञानमपास्य चेतसि नमो नारायणायेत्यमुं

मन्त्रं सप्रणवं प्रणामसहितं प्रावर्तयध्वं मुहुः

॥ १८ ॥

ஹேமர்த்யாஃ! பரமம் ஹிதம்

ஸ்ருணுத வோ வக்ஷ்யாமி ஸங்க்ஷேபத்:

ஸம்ஸாரார்ணவ மாபதூர்மி பஹுஃ

ஸம்யக் ப்ரவிஸ்ய ஸ்திதாஃ |

நாநா ஜ்ஞாந மபாஸ்ய

சேதஸி நமோ நாராயணயேத்யமும்

மந்த்ரம் ஸப்ரணவம்

ப்ரணாமஸஹிதம் ப்ராவர்த்தயத்வம் முஹு: ॥ 18 ॥

பதவுரை

ஆபதூர்மி-பஹுஃ—ஆபத்துக்
களாகிய அலைகள் நிறைந்த

ஸ்ருணுத—கேளுங்கள்

நாநா ஜ்ஞாநம்—பலவிதமான

அறிவுகளை

ஸம்ஸாரார்ணவம்—பிறவிக்

கடலில்

அபாஸ்ய—ஒதுக்கிவிட்டு

சேதஸி—மனத்தில்

ஸப்ரணவம்—‘ஓம்’ என்னும்

பிரணவத்துடன் கூடிய

நமோ நாராயணய இதி—

“நமோ நாராயணய”

என்னும்

ப்ரவிஸ்ய—மூழ்கி

ஸ்திதாஃ—இருக்கின்ற

ஹேமர்த்யாஃ—ஓ மானிடர்களே!

வஃ—உங்களுக்கு

பரமம்—உயர்ந்த

ஹிதம்—நன்மையை

ஸங்க்ஷேபத்—சுருக்கமாக

வக்ஷ்யாமி—சொல்கிறேன்.

அமும்—இந்த

மந்த்ரம்—மந்த்ரத்தை

முஹு:—அடிக்கடி

ப்ராவர்த்தயத்வம்—ஜபம்

செய்யுங்கள்

கருத்துரை

பலவிதமான ஆபத்துக்கள் நிரம்பிய பிறவிக் கடலில் மூழ்கிய மனிதர்களே, உங்களுக்குக் கேட்கத்தக்கதும் தரும் ஒரு உபாயத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். பலவிதமான வேறு விஷயங்களைக் கற்பனைவிட்டு,ப்ரணவத்துடன் கூடிய திருவஷ்டா சுப்ரமென்னும் மந்த்ரத்தை மனதில் அடிக்கடி ஜபம் செய்யுங்கள்.

‘உன் எதிரே பஞ்ச பூதங்களும்
மிகச் சிறியவை’

पृथ्वी रेणुरणुः पर्यासि कणिकाः फल्गुस्फुलिङ्गोऽनल-
स्तेजो निःश्वसनं मरुत् तनुतरं रन्ध्रं सुसूक्ष्मं नभः ।

क्षुद्रा रुद्रपितामहप्रभृतयः कीटास्समस्तासुराः

दृष्टे यत्र स तावको विजयते भूमावधूतावधिः ॥ १९ ॥

இரணுரணு: பயாம்ஸிகணிகா: பல்கு ஸ்புலிங்கோநலஸ்
தேஜோ நிஸ்வஸநம் மருத்தநுதரம் ரந்த்ரம் ஸுஸூக்ஷ்மம் நப: |
க்ஷுத்ரா ருத்ர பிதாமஹ ப்ரப்ருதய: கீடா: ஸமஸ்தாஸ் ஸுரா:
த்ருஷ்டே யத்ர ஸ தாவகோவிஜயதே பூமாவதூதாவதி: || 19 ||

பதவுரை

யத்ர—எதுவானது
த்ருஷ்டே—பார்க்கப்பட்ட

அளவில்

ப்ருத்வீ—பூமியானது

அணு:—சிறிய

ரேணு:—தூசாகவும்

பயாம்ஸி—ஜலமெல்லாம்

கணிகா:—திவலைகளாகவும்

தேஜஸ்—தேஜஸ் என்பது

பல்குஸ்புலிங்க:—சிறிய பொறி

உருவிலுள்ள

அநல்:—நெருப்பாகவும்

மருத்—காற்றானது

தநுதரம்—சிறிய

நி:ஸ்வஸநம்—மூச்சுக்

காற்றாகவும்

நப:—ஆகாயம்

ஸுஸூக்ஷ்மம்—மிகச் சிறிய

ரந்த்ரம்—துவாரமாகவும்

ருத்ரபிதாமஹப்ரப்ருதய:—

சிவன், பிரமன் முதலான

ஸமஸ்தா:ஸுரா:—ஸகல

தேவர்களும்

க்ஷுத்ரா:—சிறிய

கீடா:—புழுக்களாகவும்

(காணப்படுகிறார்களோ)

ஸ:—அப்படிப்பட்ட

தாவக:—உன்னுடையதான

அவதூதாவதி:—எல்லைகடந்த

பூமா—மஹிமையானது

விஜயதே—வெற்றி

கொள்கிறது.

கருத்துரை

உன்னுடைய மகிமையைக் காணும்போது, இந்த பூமி மிகச் சிறிய தூசி போலும், ஜலமெல்லாம் ஒரு துளிபோலும், நெருப்பு ஒரு பொறி போலும், வாயு ஒரு மூச்சுக்காற்று போலும், ஆகாயம் சிறிய துவாரம் போலும், ருத்ரன், பிரமன் போன்ற தேவர்களை வரும் சிறிய புழுக்கள் போலும் தோன்றுகின்றனர். அத்தகைய எல்லை கடந்த உம்முடைய மகிமை வெற்றி கொள்வதாகுக.

‘எங்கள் வாழ்க்கை வழி’

वद्धेनाञ्जलिना नतेन शिरसा गात्रैस्सरोमोद्गमैः

कण्ठेन स्वरगद्गदेन नयने नोद्गीर्णं बाष्पाम्बुना ।

नित्यं त्वच्चरणाविन्दयुगळ ध्यानामृतास्वादिनां

अस्माकं सरसीरुहाक्ष सततं संपद्यतां जीवितम् ॥ २० ॥

பத்தேநாஞ்ஜலிநா நதேந பரீரஸா காத்தரே? ஸரோமோத்தகை
கண்டேந ஸ்வரகத்தகதேந நயநே நோத்கீர்ண பாஷ்பாம்
நித்யம் த்வச்சரணரவிந்த யுகள த்யாநாநம்ருதாஸ்வாதிநாம்!
அஸ்மாகம் ஸரஸீருஹாக்ஷ! ஸததம் ஸம்பத்யதாம் ஜீவிதம் ॥ 20

பதவுரை

ஹே ஸரஸீருஹாக்ஷ—

தாமரைக் கண்ணனே!

பத்தேந—அமைக்கப்பட்ட

அஞ்ஜலிநா—கை கூப்புதலோடும்

நதேந—வணங்கிய

பரீரஸா—தலையோடும்

ஸரோமோத்தகை—மயிர்க்

கூச்சத்துடன் கூடிய

காத்தரே—தேகத்தோடும்

ஸ்வரகத்தகதேந—தழுதழுத்த

குரலோடும்

உத்கீர்ண பாஷ்பாம்புநா—

வெளியில் வழிந்தோடும்

கண்ணீருடைய,

நேத்ரேண—கண்களோடும்

நித்யம்—எப்பொழுதும்

த்வச்சரணரவிந்தயுகள—

த்யாநாம்ருதாஸ்வாதிநாம்—

உன் திருவடித் தாமரைகளைத்

தியானம் செய்வதாகிய

அமிருத ரஸத்தைப் பருகிற

அஸ்மாகம்—எங்களுக்கு

ஸததம்—எப்பொழுதும்

ஜீவிதம்—வாழ்க்கையானது

ஸம்பத்யதாம்—நிறைவுள்ள

தாக ஆகட்டும்.

கருத்துரை

ஹே தாமரைக் கண்ணனே! கைகூப்பி, தலைவணங்கி, உடல்
மயிர்க் கூச்சமெடுக்க, குரல் தழுதழுக்க, கண்களில் நீர் பெருக,
உன் திருவடித் தாமரைகளை நினைத்தலாகிய அமிருதரஸத்தை
எப்பொழுதும் பருகிக் கொண்டு என் வாழ்நாள் நிறைவு பெறுவ
தாகுக.

தூராத மனக்கரதல் தொண்டர் தங்கள் குழாம் குழுமித் திருப்புகழ்கள் பலவும்பாடி,
ஆராத மனக்களிப்போ டழுத கண்ணீர் மழை சோர நினைந்துநிதி யேத்தி. நாளும்
சீரார்ந்த முழுவோசை பரவை காட்டும் திருவரங்கத் தரவணியில் பள்ளி கொள்ளும்
போராழி யம்மாளைக் கண்டு துள்ளிப் பூதலத்தி லென்றுகொலோ புரளும் நாளே !

— பெருமாள் திருமொழி 1-9

‘உணையன்றி வேறறியேன்’

ஹை கோபாலக ஹை க்ருபாஜலநிதே ஹை
 ஹை க்ஸாந்தக ஹை கஜேந்த்ர கருணாபாரீண ஹை
 ஹை ராமாநுஜ ஹை ஜகத்ரயகுரோ ஹை
 ஹை குண்டரீகாஷ ஹை மாதவ! |
 ஹை ராமாநுஜ! ஹை ஜகத்த்ரயகுரோ!
 ஹை குண்டரீகாஷ! மாம்
 ஹை கோபீ ஜநநாத! பாலய பரம்
 ஜாநாமி ந த்வாம் விநா || 21 ||

|| 21 ||

பதவுரை

ஹை கோபாலக—ஆநிறை மேய்த்தவனே,	ஹை ராமாநுஜ—பலராமனின் தம்பியே!
ஹை க்ருபாஜலநிதே—கருணைக் கடலே,	ஹை ஜகத்த்ரயகுரோ— மூவுலகுக்கும் ஆசிரியனே!
ஹை ஸிந்து கந்யாபதே— கடலின் மகளான லக்ஷ்மியின் பதியே	ஹை குண்டரீகாஷ—தாமரைக் கண்ணனே
ஹை கம்ஸாந்தக—கம்ஸனே மாய்த்தவனே	ஹை கோபீஜநநாத—கோப ஸ்தீர்களின் அன்பனே!
ஹை கஜேந்த்ர கருணாபாரீண— கஜேந்திரனைக் கருணையால் காத்தவனே,	மாம்—என்னை பாலய—காப்பாற்று.
ஹை மாதவா—மாதவனே,	த்வாம் விநா—உன்னைத்தவிர பரம்—வேறொருவரை ந ஜாநாமி—நானறியேன்.

கருத்துரை

ஹை கோபாலா! கருணைக்கடலே! கடல் மகள் கணவா!
 கம்ஸனை அழித்தவனே! கஜராஜனைக் காத்தவனே! மாதவா! ராமா
 நுஜா! மூவுலகப் பெரியோனே! தாமரைக் கண்ண! கோபியர்
 நாதனே! உன்னைக் காட்டிலும் வேறொருவரை நானறியேன்.
 என்னை ரக்ஷித்தருள்வாயாக.

ஆண்டவனே இரத்தினம் (மணி)

भक्तापायभुजङ्गगारुडमणि स्त्रैलोक्यरक्षामणिः

गोपीलोचनचातकाम्बुदमणि स्सौन्दर्यमुद्रामणिः ।

यः कान्तामणिरुक्मिणीघनकुच द्वन्द्वैकभूषामणिः

श्रेयो देवशिखामणिदिशतु नो गोपालचूडामणिः ॥ २२ ॥

பக்தாபாய புஜங்க காருடமணிஸ் த்ரைலோக்ய ரக்ஷாமணி
கோபீலோசந சாதகாம்புதமணிஸ் ஸௌந்தர்ய முத்ராமணிஸ்
யஃ காந்தாமணி ருக்மிணி கநகுச த்வந்த்வைக பூஷாமணிஸ்
ஸ்ரேயோ தேவபிகாமணிர் திஸது நோ கோபால சூடாமணிஸ் ॥

பதவுரை

யஃ—எவன்

பக்தாபாயபுஜங்ககாருடமணிஃ—

பக்தர்களின் ஆபத்துக்

களாகிய பாம்பிற்கு கருட

ரத்தினமும்

த்ரைலோக்ய ரக்ஷாமணிஃ—

மூவுலகையும் ரக்ஷிக்கும்

ரத்தினமும்

கோபீலோசந-சாதகம்புத

மணிஃ—ஆயர்குலப் பெண்

களின் கண்களாகிய சாதக

பக்ஷிகளுக்கு மேகமாகிய

ரத்தினமும்

ஸௌந்தர்ய-முத்ராமணிஃ—

அழகின் அடையாள மணியும்

காந்தாமணி-ருக்மிணி-கநகுச

த்வந்த்வைக-பூஷாமணிஃ—

பெண்குல ரத்தினமான-

ருக்மிணிதேவியின்- பெரிய

ஸ்தனங்களுக்கு அவங்கார

ரத்தினமும்,

தேவபிகாமணிஃ—தேவர்களின்

கிரீடங்களுக்கு ரத்தினமும்

கோபால சூடாமணிஃ—ஆயர்

குலச் சூடாமணியுமான

தேவஃ—பகவான்

ஸ்ரேயஃ—நன்மையை

திஸது—அளிப்பானாக

கருத்துரை

ஆயர்களின் சிரோமணியான கண்ணன் பக்தர்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களாகிய பாம்புகளுக்குக் கருடப் பச்சை என்னும் இரத்தினம் போன்றவன்; மூவுலகையும் காக்கும் இரத்தினம்; கோபிகைகளின் கண்களாகிய சாதகப்பக்ஷிகளுக்கு மேகமாகிய இரத்தினம்; அழகின் முத்திரை மணி; ருக்மணி தேவியின் மார்பகத்தை அணி செய்யும் இரத்தினம். தேவர்களின் முடிகளில் உள்ள இரத்தினம்; இத்தகைய ஆயர்குலச்சிகாமணியான கண்ணன் நமக்குக் கேஷமத்தை அளிக்கட்டும்.

ஆண்டவனே மந்த்ரம்

शत्रुच्छेदैकमन्त्रं सकलमुपनिषद्वाक्यसंपूज्यमन्त्रं

संसारोत्तारमन्त्रं समुपचिततमस्सङ्घनिर्याणमन्त्रम् ।

सर्वैश्वर्यैकमन्त्रं व्यसनभुजग सन्दष्ट सन्त्राणमन्त्रं

जिह्वे श्रीकृष्णमन्त्रं जपजप सततं जन्मसाफल्यमन्त्रम् ॥

ஸத்ருச்சேதைக மந்த்ரம் ஸகலமுபநிஷத்

வாக்ய ஸம்பூஜ்ய மந்த்ரம்

ஸம்ஸாரோத்தார மந்த்ரம் ஸமுபசிததமஸ்

ஸங்க நிர்யாண மந்த்ரம் |

ஸர்வைஸ்வர்யைக மந்த்ரம் வ்யஸந

புஜக ஸந்தஷ்ட ஸந்த்ராண மந்த்ரம்

ஜிஹ்வே! ஸ்ரீ க்ருஷ்ண மந்த்ரம்

ஜபஜப ஸததம் ஜந்ம ஸாபல்ய மந்த்ரம் || 23 ||

பதவுரை

ஹே ஜிஹ்வே—ஓ நாக்கே

ஸத்ருச்சேதைக மந்த்ரம்—பகை

வர்களை அழிக்கும் மந்த்ரமும்

ஸகலம்—நிறைவுள்ளதும்

உபநிஷத்வாக்ய-ஸம்பூஜ்ய

மந்த்ரம்—உபநிஷத்துக்கள்

போற்றும் மந்த்ரமும்

ஸம்ஸாரோத்தார மந்த்ரம்—

பிறவிக்கடலைத் தாண்ட

வைக்கும் மந்த்ரமும்

ஸமுபசித-தமஸ்ஸங்க-

நிர்யாண மந்த்ரம்—சேர்ந்துள்ள

(அஞ்ஞான) இருள் அகல்வ

தற்கான மந்த்ரமும்

ஸர்வைஸ்வர்யைக மந்த்ரம்—

ஸகல ஸம்பத்துக்களையும்

அடைவிக்கும் மந்த்ரமும்

வ்யஸநபுஜக-ஸந்தஷ்ட-ஸந்த்

ராண-மந்த்ரம்—துன்பங்

களாகிய பாம்பு கடித்தவரைக்

காக்கும் மந்த்ரமும்

ஜந்மஸாபல்யமந்த்ரம்—பிறவிப்

பயன்தருவீ மந்த்ரமுமாகிய

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண மந்த்ரம்—ஸ்ரீ கிருஷ்

ணன் என்னும் மந்த்ரத்தை

ஸததம்—எப்பொழுதும்

ஜபஜப—ஜபித்துக்கொண்டிரு.

கருத்துரை

ஓ நாக்கே, 'ஸ்ரீ கிருஷ்ண' என்னும் மந்த்ரம், பகைவர்களை அழிக்கும்; உபநிஷத்துக்கள் இந்த மந்த்ரத்தைப் பற்றியே கூறுகின்றன; இது பிறவிக்கடலைத் தாண்டவைக்கும்; அஞ்ஞான இருளை அகற்றும்; ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கும்; பலவிதத்துன்பங்களாகிய பாம்புகளால் கடிக்கப்பட்டவர்களைக் காக்கும்; பிறவிப் பயனை அளிக்கும்; எனவே, க்ருஷ்ண மந்த்ரத்தையே ஸதா ஜபி.

ஆண்டவனே ஓளவுதம்
 अमोहप्रशमोषधं मुनिमनोवृत्तिप्रवृत्त्यौषधं
 दैत्येन्द्रातिकरोषधं त्रिजगतां सञ्जीवनैकौषधम् ।
 भक्तात्यन्तहितौषधं भवभयप्रध्वंसनैकौषधं
 श्रेयःप्राप्तिकरोषधं पिब मनश्चिकृष्णदिव्यौषधम् ॥

வ்யாமோஹ ப்ரஸமௌஷதம்
 முநிமநோவ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்யௌஷதம்
 தைத்யேந்த்ரார்த்தி கரௌஷதம்
 த்ரிஜகதாம் ஸஞ்ஜீவநைகௌஷதம் |
 பக்தாத்யந்த ஹிதௌஷதம்
 பவபய ப்ரத்வம்ஸநைகௌஷதம்
 ஸ்ரேய: ப்ராப்திகரௌஷதம் பிப மந:
 ஸ்ரீ க்ருஷ்ண திவ்யௌஷதம்

|| 24 ||

பதவுரை

ஹே மந:—ஓ மனமே!
 வ்யாமோஹ-ப்ரஸமௌஷதம்—
 மயக்கங்களைத் தெளிவிக்கும்
 மருந்தும்
 முநிமநோவ்ருத்தி-ப்ரவ்ருத்
 யௌஷதம்—முனிவர்களின்
 மனப்போக்கை இயக்க
 வைக்கும் மருந்தும்
 தைத்யேந்த்ரார்த்திகரௌ
 ஷதம்—அரக்கர் தலைவருக்கு
 இன்னலளிக்கும் மருந்தும்
 த்ரிஜகதாம்—மூவுலகங்களுக்கும்
 ஸஞ்ஜீவநைகௌஷதம்—
 பிழைப்பூட்டும் சிறந்த மருந்தும்

பக்தாத்யந்த-ஹிதௌஷதம்—
 பக்தர்களுக்கு மிக்க இதமான
 மருந்தும்
 பவபய-ப்ரத்வம்ஸநைகௌ-
 ஷதம்—ஸம்ஸார பயத்தை
 அழிக்கும் சிறந்த மருந்தும்
 ஸ்ரேய:ப்ராப்திகரௌஷதம்—
 நன்மைகளை அடைவிக்கும்
 மருந்துமான
 ஸ்ரீக்ருஷ்ண-திவ்யௌஷதம்—
 ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் என்னும் திவ்ய
 மான ஓளவுதத்தை
 பிப—பருகுவாயாக

கருத்துரை

ஓ மனமே, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் என்னும் ஓளவுதத்தைப் பானம் செய்வாயாக. அந்த ஓளவுதம் உலக மயக்கங்களைத் தெளிவிக்கக் கூடியது; முனிவர்களின் மனத்தை ஆண்டவனிடமே திருப்புவது; அரக்கர்களுக்குக் கஷ்டம் தருவது; மூவுலக மக்கள் புத்தியிர் பெற வைப்பது; பக்தர்களுக்கு நன்மை பயப்பது; பிறப்பெனும் ஸம்ஸார துக்கத்தை நீக்குவது; பலவித நன்மைகளையும் அளிப்பது.

அவனல்லாமல் எல்லாம் வீண்

आम्नायाभ्यसनान्यरण्यरुदितं वेदव्रतान्यन्वहं

मेदश्छेदफलानि पूर्वविधयः सर्वे हुतं भस्मनि ।

तीर्थानामवगाहनानि च गजस्नानं विना यत्पद-

द्वन्द्वाभ्योऽहसंस्मृती विजयते देवस्स नारायणः ॥ २५ ॥

நாயாப்யஸநாந்யரண்ய ருதிதம் வேதவ்ரதாந்யந்வஹம்
ஸ் சேத பலாநி பூர்த்தவிதயஃ ஸர்வே ஹுதம் பஸ்மநி |
தீர்த்தநா மவகாஹநாநி ச கஜஸ்நாநம் விநா யத் பத-
த்வந்த்வாம்போருஹ ஸம்ஸம்ருதீர்விஜயதே தேவஸ் ஸ
நாராயணஃ || 25 ||

பதவுரை

யத்பதத்வந்த்வாம்போருஹ
ஸம்ஸம்ருதீஃ—எவருடைய
திருவடித்தாமரைகளின்

ஞாபகத்தை

விநா—தவிர் ததுவிட்டு
ஆம்நாயாப்யஸநாநி—

வேதங்களைப் பயிற்சி செய்தல்
அரண்யருதிதம்—காட்டுக்

கதறலாகுமோ
அந்வஹம்—தினந்தோறும்
(செய்யும்)

வேதவ்ரதாநி—வேதங்களில்
கூறிய விரதங்கள்

மேதஸ்சேதபலாநி—உடலிலுள்ள
கொழுப்புநீர் அகல்வதாகிய
பலனை உடையதாகுமோ

பூர்த்தவிதயஃ—கிணறுகுளம்
வெட்டுவது போன்ற

காரியங்கள்

ஸர்வே—அனைத்தும்
பஸ்மநி—(நெருப்பில்லாத)

சாம்பலில்

ஹுதம்—ஹோமம் செய்யப்

பட்டதாக ஆகுமோ

தீர்த்தநாமம்—தீர்த்தங்களின்

அவகாஹநாநிச—மூழ்குதலும்
கஜஸ்நாநம்—யானைகள்

மூழ்குவதற்கு ஒப்பாகுமோ
ஸஃ—அந்த

தேவஃ—பகவான்

விஜயதே—வெற்றிகொள்கிறார்.

கருத்துரை

பகவானுடைய திருவடிகளை நினையாமல்—வேதங்களைப் பயில்
வது காட்டில் புலம்புதலுக்கொப்பாகும்; வைதிக விரதங்கள்
உடலில் உள்ள கொழுப்பை அகற்றுவதென்ற பலனையுடையன
வாகும்; கிணறு குளம் வெட்டுவது போன்ற தரும காரியங்கள்
சாம்பலில் செய்த ஹோமம் போலாகும்; கங்கை முதலிய புண்ணிய
தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வது யானையைக் குளிப்பாட்டியதற்
கொப்பாகும். அந்த பகவான் வெற்றி கொள்வாராக.

அவன் நாமத்தைச் சொன்னோமல்லவே!

श्रीमन्नाम प्रोच्य नारायणाख्यं
के न प्रापूर्वाञ्छितं पापिनोऽपि ।
हा नः पूर्वं वाक्प्रवृत्ता न तस्मिन्
तेन प्राप्तं गर्भवासादिदुःखम्

॥ २६ ॥

ஸ்ரீமந் நாம ப்ரோச்ய நாராயணாக்யம்
கே ந ப்ராபுர் வாஞ்ச்சிதம் பாபினோபி |
ஹா நஃ பூர்வம் வாக் ப்ரவ்ருத்தா ந தஸ்மிந்
தேந ப்ராப்தம் கர்ப்பவாஸாதி துக்கம் ॥ 26 ॥

பதவுரை

ஸ்ரீமத்—ஸ்ரீயுடன்கூடியதான
நாராயணாக்யம்—நாராயண
னென்று பெயருள்ள
நாம—நாமத்தை
ப்ரோச்ய—சொல்லி
பாபினோபி—பாவிகளாக
இருப்பினும்

கே—எவர்தாம்
வாஞ்ச்சிதம்—தாம் விரும்பி
யதை

ந ப்ராபு—அடையவில்லை

ஹா—ஐயோ!

நஃ—நமக்கு

பூர்வம்—முன்னம்

தஸ்மிந்—அதில்

வாக்—வார்த்தையானது

நப்ரவ்ருத்தா—செல்லவில்லை

தேந—அந்த காரணத்தால்

கர்ப்பவாஸாதி } கர்ப்பவாஸம்
துக்கம் } முதலான
துக்கம்

ப்ராப்தம்—அடையப்பட்டது.

கருத்துரை

லக்ஷ்மியுடன் கூடியதான நாராயணன் என்னும் நாமத்தைச் சொல்லி, பாவியும்கூட விரும்பிய பலனை அடைந்திருக்கிறான். இதற்கு முன் பிறவியிலேயே அதைச் சொல்லவேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அதனால்தான், ஐயோ! கர்ப்பவாஸம் முதலான துக்கமெல்லாம் எனக்கு வந்துவிட்டதே!

நான் அடியார்க்கடியேன்

मज्झिम्भनः फलमिदं मधुकैटभारे

मत्प्रार्थनीयमदनुग्रह एष एव ।

त्वद्भृत्यभृत्यपरिचारक भृत्यभृत्य-

भृत्यस्य भृत्य इति मां स्मर लोकनाथ ॥ २७ ॥

மஜ்ஜிம்நமந்: பலமிதம் மதுகைடபாரே!

மத்ப்ரார்த்தநீய மதநுக்ரஹ ஏஷ ஏவ |

த்வத் ப்ருத்ய ப்ருத்ய பரிசாரக ப்ருத்ய ப்ருத்ய-

ப்ருத்யஸ்ய ப்ருத்ய இதி மாம் ஸ்மர லோகநாத! || 27 ||

பதவுரை

மதுகைடபாரே—மது,கைடபன்

என்பவர்களை அழித்தவரே

மஜ்ஜிம்நமந்—என் பிறவிக்கு

பலம்—பயன்

இதம்—இதுதான்

மத்ப்ரார்த்தநீய-மதநுக்ரஹ்—

(என்றால்) உம்மிடம்

வேண்டக்கூடிய எனக்குச்

செய்யவேண்டிய அநுக்ரஹம்

ஏஷ ஏவ—இதுதான்,

லோகநாத—ஏ உலக நாதனே

த்வத்ப்ருத்ய-ப்ருத்ய-பரிசாரக-

ப்ருத்ய ப்ருத்ய ப்ருத்யஸ்ய—

உன் அடியார்க்கு அடியாரின்

அடியார்க்கு அடியாரின் அடி

யார்க்கு அடியாரின்

ப்ருத்ய: இதி—அடியன் என்று

(ஏழாவது அடியானாக)

மாம்—என்னை

ஸ்மர—நினைப்பாயாக.

கருத்துரை

மது கைடபர்களை அழித்தவரே, லோகநாதா, நான் ஜன்மம் எடுத்ததற்குப் பலன் இதுதான். நான் உம்மிடம் வேண்டி, நீர் எனக்கு அநுக்ரஹிக்க வேண்டியதும் இதுதான். அதாவது உமது அடியார்க்கு அடியான் என்ற வரிசையில் ஏழாவது படியிலுள்ள அடியானாக நீர் என்னை நினைக்க வேண்டும்.

அற்பர்களை அண்டாதே;
 ஆண்டவனையே அண்டியிரு
 नाथे नः पुरुषोत्तमे त्रिजगता मेकाधिपे चेतसा
 सेव्ये स्वस्य पदस्य दातरि सुरे नारायणे तिष्ठति ।
 यं कश्चित्पुरुषाधमं कतिपयशामेशमल्पार्थदं
 सेवायै मृगयामहे नरमहो मूका वराका वयम् ॥ २५

நாதே நஃ புருஷோத்தமே
 த்ரிஜகதா மேகாதிபே சேதஸா
 ஸேவ்யே ஸ்வஸ்ய பதஸ்ய
 தாதரி ஸுரே நாராயணே திஷ்டதி |
 யம் கஞ்சித் புருஷாதமம்
 கதிபய க்ராமேஸ மல்பார்த்ததம்
 ஸேவாயை ம்ருகயாமஹே நரமஹோ
 மூகா வராகா வயம்

॥ 28 ॥

பதவுரை

த்ரிஜகதாம்—மூவுலகங்
 களுக்கும்
 ஏகாதிபே—ஒரே தலைவனும்
 சேதஸா—மனத்தால்
 ஸேவ்யே—வணங்கத்தக்கவரும்
 ஸ்வஸ்ய—தன்னுடையதான
 பதஸ்ய—ஸ்தானத்தை
 தாதரி—அளிப்பவனும்
 புருஷோத்தமே—புருஷோத்த
 மனுமான
 நாராயணே—நாராயண
 ஸுரே—தேவன் [நென்னும்
 நஃ—நமக்கு
 நாதே—நாதனாக

திஷ்டதி—இருக்கும்போது
 கதிபயக்ராமேஸம்—சிலக்ராமங்
 களுக்கு மட்டுமே தலைவனும்
 அல்பார்த்ததம்—சொற்ப
 மாகப்பணம் அளிப்பவனுமான
 யம்கஞ்சித்—யாரோ ஒரு
 புருஷாதமம்—தரக்குறைவான
 நரம்—மனிதனை
 ஸேவாயை—வேலைக்காக
 ம்ருகயாமஹே—வேட்டையாடு
 அஹோ—ஆச்சரியம்! [கிறோம்
 வயம்—நாம்
 மூடாஃ—மூடர்கள்
 வராகாஃ—அற்பமானவர்கள்.

கருத்துரை

நாராயணன் மூவுலகுக்கும் தலைவன்; மனத்தால் நாம் அவனுக்கு
 அடிமை செய்தால் போதும்; தன் இருப்பிடத்தையே நமக்களித்து
 விடுவான். இப்படிப்பட்ட ரகசிகள் நமக்கு இருக்கும்போது மனி
 தனிடம் நமக்கு உத்தியோகம் தர வேண்டுமென அண்டுகிறோமே!
 எவ்வளவு மூடர்கள், அற்பர்கள் நாம்!

‘மன்மதா ! ஜாக்கிரதை !’

मदन परिहर स्थिति मदीये मनसि मुकुन्दपदारविन्दधाम्नि, ।
हरनयन कशानुना कशोसि स्मरसि न चक्रपराक्रमं मुरारे: ॥ २९ ॥

மதந பரிஹர ஸ்திதிம் மதியே

மநஸி முகுந்த பதாரவிந்த தாம்நி |

ஹர நயந க்ருஸாநுநா க்ருஸோஸி

ஸ்மரஸி ந சக்ர பராக்ரமம் முராரே: || 29 ||

பதவுரை

மதந—மன்மதனே

முகுந்த-பதாரவிந்த-தாம்நி—

முகுந்தனின் திருவடித்

தாமரை இருக்குமிடமான

மதியே—என்னுடைய

மநஸி—மனத்தில்

ஸ்திதிம்—இருத்தலை

பரிஹர—விட்டுவிடு.

ஹரநயந-க்ருஸாநுநா—

சிவனின் கண்ணாகிய

அக்னியினால்,

க்ருஸோஸி—அழிந்திருக்கிறாய்.

முராரே:—முராரியான

விஷ்ணுவினுடைய

சக்ரபராக்ரமம் — சக்கராயுதத்

தின் பராக்ரமத்தை

ந ஸ்மரஸி—ஞாபகப்படுத்திக்

கொள்ளவில்லையா?

கருத்துரை

மன்மதனே; முகுந்தனின் திருவடிகள் 'வசிக்கும்' என் மனதில் நீ இருப்பதை நீக்கி விடு. நீ (இதற்குமுன்) சிவபெருமானின் கண்ணாகிய நெருப்பினால் அடிப்பட்டு இளைத்திருக்கிறாய். முராரியின் சக்கரத்திற்குள்ள பராக்ரமத்தை மறந்து விட்டாயா?

நாக்கே, நாராயணனை நவில்வாயாக !

तत्त्वं ब्रुवाणानि परं परस्मात् मधु क्षरन्तीव सतां फलानि ।
प्रावर्तय प्राञ्जलिरस्मि जिह्वे नामानि नारायणगोचराणि ॥ ३० ॥

தத்த்வம் ப்ருவாணாநி பரம் பரஸ்மாத்
மது க்ஷரந்தீவ ஸதாம் பலாநி |
ப்ராவர்த்தய ப்ராஞ்ஜலிரஸ்மி ஜிஹ்வே
நாமாநி நாராயண கோசராணி

॥ 30 ॥

பதவுரை

ஜிஹ்வே—ஓ நாக்கே
ப்ராஞ்ஜலி:—கை கூப்பியவனாக
அஸ்மி—இருக்கிறேன்
பரஸ்மாத்—உயர்ந்ததைக்
காட்டிலும்
பரம்—உயர்ந்ததும்
தத்வம்—உண்மைப்பொருளை
ப்ருவாணாநி—கூறுபவையும்

மது—தேனை
க்ஷரந்தீவ — பொழிபவைபோல்
உள்ளவையும்
ஸதாம்—நல்லவர்களின்
பலாநி—பயன்களாகவும் உள்ள
நாராயண கோசராணி—
நாராயணனைக் குறிக்கும்
நாமாநி—நாமங்களை
ப்ராவர்த்தய—ஜபம் செய்.

கருத்துரை

நாக்கே, நான் உன்னை வணங்குகிறேன். நாராயணனைக் குறிக்கும் நாமங்களையே சொல்லிக்கொண்டிரு. அவை உயர்ந்தவைகளில் உயர்ந்ததான உண்மைப் பொருளைக் கூறுபவை; தேன் பொழிபவைப் போன்றவை; நல்லோர்கள் விரும்பும் பலன்களும் அவையே.

‘மற்ற மருந்துகளை அகற்று!’

इदं शरीरं परिणामपेशलं पतत्यवश्यं श्लथसन्धिजर्जरम् ।
किमौषधैः क्लिश्यसि मूढ दुर्मते निरामयं कृण्वरसायनं पिब ॥

இதம் ஸரீரம் பரிணாம பேஸலம்

பதத்யவஸ்யம் ஸ்லத ஸந்தி ஜர்ஜரம் |

கிமௌஷதை: க்லிஸ்யஸி மூட துர்மதே

நிராமயம் க்ருஷ்ண ரஸாயநம் பிப

|| 31 ||

பதவுரை

இதம்—இந்த

ஸரீரம்—உடலானது

பரிணாம-பேஸலம்—முதிர்ச்சி

யால் இளைத்ததாகி

ஸ்லத-ஸந்தி ஜர்ஜரம்—பூட்டுக்

க்கள் தளர்ந்து போய்

அவஸ்யம்—நிச்சயமாக

பததி—விழப்போகிறது.

ஹே மூட—ஓ மூடனே,

துர்மதே—துர்புத்தியே,

ஒளஷதை:—மருந்துகளால்

கீம்—ஏன்

க்லிஸ்யஸி—சிரமப்படுகிறாய்.

நிராமயம்—தீமையற்றதான

க்ருஷ்ணரஸாயநம்—

கிருஷ்ணன் என்னும் ரஸாய

னத்தை

பிப—குடிப்பாயாக.

கருத்துரை

ஓ மூடனே, இந்த உடல் முதிர்ச்சியடைந்து இளைத்ததாகி, பூட்டுக்கள் தளர்ந்துபோய் நிச்சயமாக அழிந்துவிடப்போகிறது. ஆகவே, இந்த உடலைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பற்பல மருந்துகளை அருந்த வேண்டியதில்லை. ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் என்னும் நாமத்தை உச்சரித்தலாகிய மிக்க உயர்ந்த மருந்தைப் பானம் செய்வாயாக.

‘நான் உன்னை அறிந்த வகை’

दारा वाराकरवरसुता ते तनूजो विरिञ्चि:

स्तोता वेदस्तव सुरगणो भृत्यवर्गः प्रसादः ।

मुक्तिर्माया जगदविकलं तावकी देवकी ते

माता मित्रं वलरिपुसुतस्त्वय्यतोऽन्यन्न जाने ॥ ३२ ॥

தாரா வாராகர வரஸுதா தே தநூஜோ விரிஞ்சி:

ஸ்தோதா வேதஸ்தவ ஸுரகணோ ப்ருத்யவர்க்க: ப்ரஸா:

முக்திர் மாயா ஜகதவிகலம் தாவகி தேவகி தே

மாதா மித்ரம் வலரிபுஸுதஸ் த்வய்யதோந்யந் ந ஜானே ॥32॥

பதவுரை

தே—உன்னுடைய

தாரா—பத்தினி

வாராகரவரஸுதா—பாற்

கடலின் திருமகள் (லக்ஷ்மி)

தநூஜ்—தனயன்

விருஞ்சி—பிரம்மா

ஸ்தோதா—துதிப்பது

வேத—வேதம்

ப்ருத்யவர்க்க—பணிபுரிவோர்

ஸுரகண—தேவர்கூட்டம்

ப்ரஸாத—அநுக்ரஹம்

முக்தி—மோக்ஷம்

மாயா—மாயை

அவிகலம் ஜகத்—எல்லா

உலகமும்

தாவகி—உன்னுடைய

மாதா—தாய்

தேவகி—தேவகி தேவி

மித்ரம்—நண்பன்

வலரிபுஸுத—இந்திரன்

மகனான அர்ஜுனன்

த்வயி—உன்னிடத்தில்

அத—இதைக்காட்டிலும்

அந்யத்—மற்றொன்றை

ந ஜானே—நான் அறியேன்

கருத்துரை

பகவானே! உன் மனைவி மஹாலக்ஷ்மி; மகன் பிரமன்; துதிப்பது வேதம்; பணியாட்கள் தேவர்; நீ அளிக்கும் பயனோ மோக்ஷம்; மாயையே உலகம்; உன்தாய் தேவகி; நண்பன் அர்ஜுனன். இந்தச் சிறந்த அம்சங்களைக்காட்டிலும் வேறொன்றும் உன்னைப்பற்றி நான் அறியேன்.

தாமரைமே லயனவனைப் படைத்தவனே, தசரதன்றன்
மாமதலாய்! மைதிவிதன் மணவாளா, வண்டினங்கள்
காமரங்க ளிசைபாடும் கணபுரத்தென் கருமணியே,
ஏமருவும் சினைவலவா! இராகவனே! தாலேலோ.

—பெருமாள் திருமொழி: 8—4

எல்லா வேற்றுமைகளிலும் 'க்ருஷ்ண' என்னும் சொல்

कृष्णो रक्षतु नो जगत्त्रयगुरुः कृष्णं नमस्यास्यहं

कृष्णेनामरशत्रवो विनिहताः कृष्णाय तुभ्यं नमः ।

कृष्णादेव समुत्थितं जगदिदं कृष्णस्य दासोऽस्म्यहं

कृष्णे तिष्ठति सर्वमेतदखिलं हे कृष्ण रक्षस्व माम् ॥

க்ருஷ்ணே ரக்ஷது நோ ஜகத்த்ரய குரு:

க்ருஷ்ணம் நமஸ்யாம்யஹம்

க்ருஷ்ணேநாமர ஸத்ரவோ விநிஹதா:

க்ருஷ்ணய துப்யம் நம: |

க்ருஷ்ணதேவ ஸமுத்திதம் ஜகதிதம்

க்ருஷ்ணஸ்ய தாஸோஸம்யஹம்

க்ருஷ்ணே திஷ்டதி ஸர்வமேததகிலம்

ஹே க்ருஷ்ண! ரக்ஷஸ்வ மாம்

|| 33 ||

பதவுரை

ஜகத்த்ரயகுரு:—மூவுலகுக்கும்

பெரியோனான

க்ருஷ்ண:—கிருஷ்ணன்

ந:—நம்மை

ரக்ஷது—ரக்ஷிக்கட்டும்

அஹம்—நான்

க்ருஷ்ணம்—கிருஷ்ணனை

நமஸ்யாமி—வணங்குகிறேன்

க்ருஷ்ணேந—கிருஷ்ணனால்

அமரஸத்ரவ:—தேவரின்

பகைவர்கள்

விநிஹதா:—கொல்லப்பட்டனர்

க்ருஷ்ணய—கிருஷ்ணனான

துப்யம்—உனக்காக

நம:—நமஸ்காரம்

இதம்—இந்த

ஜகத்—உலகம்

க்ருஷ்ணதேவ—கிருஷ்ண

னிடமிருந்து

ஸமுத்திதம்—தோன்றியது

அஹம்—நான்

க்ருஷ்ணஸ்ய—கிருஷ்ணனின்

தாஸ:—தாஸன்

ஏதத் அகிலம்—இது எல்லாம்

க்ருஷ்ணே—கிருஷ்ண

னிடத்தில்

திஷ்டதி—நிலைபெற்றிருக்கிறது

ஹே க்ருஷ்ண!—ஹே

கிருஷ்ணனே

மாம்—என்னை

ரக்ஷஸ்வ—காப்பாற்று

கருத்துரை

மூவுலகநாதனான கிருஷ்ணன் நம்மை ரக்ஷிக்கட்டும்; கிருஷ்ணனால் தேவர்களின் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டனர்; இந்த உலகம் கிருஷ்ணனிடமிருந்தே தோன்றியது; ஹேகிருஷ்ண! என்னைக் காப்பாற்று.

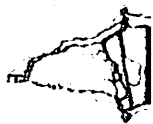
‘ என்னைக் கரையேற்று ’

तत्त्वं प्रसीद भगवन् कुरु मय्यनाथे

विष्णो कृपां परमकारुणिकः किल त्वम् ।

संसारसागरनिमग्नमनन्त दीन-

मुद्धर्तुं मर्हसि हरे पुरुषोत्तमोऽसि ॥ ३४ ॥

தத்த்வம் ப்ரஸீத பகவந்! குரு மய்யநாதே

விஷ்ணோ! க்ருபாம் பரமகாருணிக: கில த்வம் |

ஸம்ஸார ஸாகர நிமக்ந மநந்த தீநம்

உத்தர்த்து மர்ஹஸி ஹரே! புருஷோத்தமோ஽ஸி ||

பதவுரை

ஹே பகவந்—ஹே பகவானான

விஷ்ணோ—விஷ்ணுவே!

அநந்த—முடிவில்லாதவனே!

ஹரே—ஹரியே

த்வம்—நீ

புருஷோத்தமம்—புருஷர்களில்

சிறந்தவனாகவும்

பரம காருணிகம்—கருணை மிக்க

வனாகவும்

அஸி—இருக்கிறாய்

தத்—அப்படிப்பட்ட

த்வம்—நீ

ப்ரஸீத—அருள்புரிவாயாக

ஸம்ஸாரஸாகர-நிமக்நம்—

பிறவிக்கடலில் மூழ்கியவனும்

தீநம்—ஏழையுமான

(மாம்)—என்னை

உத்தர்த்தும்—கரையேற்று

வதற்கு

அர்ஹஸி—தகுந்தவனாக

இருக்கிறாய்

கருத்துரை

ஹே விஷ்ணுபகவானே! முடிவில்லாத ஹரியே! நீ புருஷோத்தமன்; கருணையுள்ளம் படைத்தவன்; ஆகவே, என்மீது அருள் புரிய வேண்டும். இந்த ஏழையான நான் பிறவிக்கடலில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னைக் கரையேற்ற வேண்டும்.

‘ எப்பொழுதும் நாராயணனே ’

नमामि नारायणपादपङ्कजं

करोमि नारायणपूजनं सदा ।

वदामि नारायणनाम निर्मलं

स्मरामि नारायण तत्त्वमव्ययम्

॥ ३५ ॥

நமாமி நாராயண பாதபங்கஜம்

கரோமி நாராயண பூஜநம் ஸதா |

வதாமி நாராயண நாம நிர்மலம்

ஸ்மராமி நாராயண தத்வ மவ்யயம்

॥ 35 ॥

பதவுரை

ஸதா—எப்பொழுதும்

நாராயண பாத பங்கஜம்—

நாராயணனின் திருவடித்
தாமரைகளை

நமாமி—வணங்குகிறேன்

நாராயணபூஜநம்—

நாராயணனின் பூஜையை

கரோமி—செய்கிறேன்

நிர்மலம்—சுத்தமான

நாராயண நாம—நாராயணன்
நாமத்தை

வதாமி—சொல்கிறேன்

அவ்யயம்—அழிவற்றதான

நாராயண தத்வம்—நாராயண
னென்னும் உண்மைப்

பொருளை

ஸ்மராமி—நினைக்கிறேன்

கருத்துரை

நான் எப்பொழுதும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே வணங்குகிறேன்; அவன் பூஜையையே செய்கிறேன். அவன் திருநாமத் தையே ஜபிக்கிறேன். நாராயணன் என்னும் தத்துவப் பொருளையே ஸ்மரித்து வருகிறேன்.

‘பகவந்நாமஜபம் செய்யுங்கள்’

श्रीनाथ नारायण वासुदेव

श्रीकृष्ण भक्तप्रिय चक्रपाणे ।

श्रीपद्मनाभाच्युत कंटभारे

श्रीराम पद्माक्ष हरे मुरारे

॥ ३६ ॥

ஸ்ரீநாத நாராயண வாஸுதேவ

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பக்தப்ரிய சக்ரபாணே |

ஸ்ரீ பத்மநாபாச்சயுத கைடபாரே

ஸ்ரீ ராம பத்மாக்ஷ ஹரே முராரே

॥ 36 ॥

பதவுரை

ஸ்ரீ நாத—லக்ஷ்மீ பதியே!

நாராயண—நாராயணனே!

வாஸுதேவ!—வசுதேவ

குமாரனே!

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண—கண்ணபிரானே!

பக்தப்ரிய—பக்தர்களின்

அன்பனே!

சக்ர பாணே—சக்கரத்தைக்

கையில் ஏந்துபவனே!

ஸ்ரீ பத்மநாப—பத்மநாபனே!

அச்சயுத—அச்சுதனே!

கைடபாரே—கைடபனை

அழித்தவனே!

ஸ்ரீராம—ஸ்ரீ ராமா!

பத்மாக்ஷ—தாமரைக்

கண்ணனே!

ஹரே—ஹரியே

முராரே—முராரியே

கருத்துரை

(இந்த சுலோகத்தாலும், அடுத்த சுலோகத்தாலும், பகவா னுடைய நாமங்கள் பலவற்றை எடுத்துக் கூறுகிறார்.)

லக்ஷ்மீபதி, நாராயணன், வாஸுதேவன், ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், பக்தப்ரியன், சக்ரபாணி, ஸ்ரீபத்மநாபன், அச்சயுதன், கைடபாரி, ஸ்ரீராமன், பத்மாக்ஷன், ஹரி, முராரி என்பவைகளை எவனும் சொல்வதில்லையே! (அடுத்த சுலோகத்துடன் சேர்த்துப் பொருள்)

செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே,

நெடியானே! வேங்கடவா! நின்கோயி வின்வாசல்,

அடியாரும் வானவரு மரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்,

படியாய்க் கிடந்துன் பவளவாய், காண்பேனே.

—பெருமாள் திருமொழி: 4—9.

‘ ஐயோ ! ஆண்டவனே மறந்தீர்கள் ! ’

अनन्त वैकुण्ठ मुकुन्द कृष्ण
गोविन्द दामोदर माधवेति ।
वक्तुं समर्थोऽपि न वक्ति कश्चित्
अहो जनानां व्यसनाभिमुख्यम्

॥ ३७ ॥

அநந்த வைகுண்ட முகுந்த க்ருஷ்ண
கோவிந்த தாமோதர மாதவேதி ।
வக்தும் ஸமர்த்தோபி ந வக்தி கஸ்சித்
அஹோ ஜநாநாம் வ்யஸநாபிமுக்யம்

॥ 37 ॥

பதவுரை

அநந்த—முடிவற்றவனே!
வைகுண்ட—வைகுந்தத்
தலைவனே!

முகுந்த—முகுந்தனே!
க்ருஷ்ண—கண்ணனே!
கோவிந்த—ஆநிறை
காத்தவனே!

தாமோதர—யசோதையால்
வயிற்றில் கயிற்றால் கட்டப்
பட்டவனே!
மாதவ—திருமகள் கேள்வனே!

இதி—என்று
வக்தும்—சொல்வதற்கு
ஸமர்த்தோபி—ஸாமர்த்த்யம்
உள்ளவனாக இருந்தும்
கஸ்சித்—ஒருவனும்
ந வக்தி—சொல்வதில்லை
ஜநாநாம்—மக்களுடைய
வ்யஸநாபிமுக்யம்—உலக சுகங்
களின் மீது சார்ந்திருத்தல்
அஹோ—வியப்புக்குரியதாக
உள்ளது.

கருத்துரை

அனந்தா, வைகுந்தா, முகுந்தா, க்ருஷ்ண, கோவிந்தா, தாமோதரா, மாதவா என்னும் பகவானுடைய நாமங்களைச் சொல்லும் திறமையிருந்தும் மக்கள் உலக சுகங்களிலேயே ஊன்றிப் போய் விட்டனரே! என்ன அநியாயம்! என்ன ஆச்சரியம்!

‘ முக்தியளிக்கும் உத்தமன் ’

ध्यायन्ति ये विष्णुमनन्तमव्ययं

हृत्पद्ममध्ये सततं व्यवस्थितम् ।

समाहितानां सतताभयप्रदं

ते यान्ति सिद्धिं परमाञ्च वैष्णवीम्

॥ 38 ॥

த்யாயந்தி யே விஷ்ணுமநந்த மவ்யயம்

ஹ்ருத்பத்ம மத்யே ஸததம் வ்யவஸ்திதம் |

ஸமாஹிதாநாம் ஸததாபய ப்ரதம்

தே யாந்தி ஸித்திம் பரமாஞ்ச வைஷ்ணவீம் || 38 ||

பதவுரை

யே—எவர்கள்

அநந்தம்—முடிவில்லாதவரும்

அவ்யயம்—அழிவில்லாதவரும்

ஹ்ருத்பத்மமத்யே—இதயக்

கமலத்தின் நடுவில்

ஸததம்—எப்பொழுதும்

வ்யவஸ்திதம்—நிலையாக

இருப்பவரும்

ஸமாஹிதாநாம்—புலன்களை

அடக்கியவருக்கு

ஸததாபயப்ரதம்—

எப்பொழுதும் அபயமளிப்ப

வருமான

விஷ்ணும்—விஷ்ணுவை

த்யாயந்தி—தியானம்

செய்கிறார்களோ

தே—அவர்கள்

பரமாம்—மிக்க உயர்ந்ததும்

ஸாஸ்வதீம்—நிலையானதுமான

வைஷ்ணவீம்—விஷ்ணு

சம்பந்தமான

ஸித்திம்—மோக்ஷ நிலையை

யாந்தி—அடைவார்கள்.

கருத்துரை

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு முடிவில்லாதவர்; அழிவில்லாதவர்; எப்பொழுதும் மனதில் குடிகொண்டிருப்பவர்; தன் பக்தர்களுக்கு எப்பொழுதும் அபயமளிப்பவர்; அத்தகைய மஹாவிஷ்ணுவை தியானம் செய்பவர்கள் உயர்ந்த லோகமான ஸ்ரீ வைகுந்தத்தைச் சேருவார்கள்.

‘ பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டவன் ’

क्षीरसागर तरङ्गशीकराऽऽसार तारकित चारुमूर्त्ये ।

भोगिभोग शयनीयशायिने माधवाय मधुविद्विषे नमः ॥ ३९ ॥

க்ஷீரஸாகர தரங்க ஸீகராஸார

தாரகித சாரு மூர்த்தயே |

போகிபோக ஸயநீய ஸாயிநே

மாதவாய மதுவித்விஷே நம:

॥ 39 ॥

பதவுரை

க்ஷீரஸாகர-தரங்க-ஸீகரா
ஸார-தாரகித-சாரு-
மூர்த்தயே—பாற்கடலின்
அலைத்துளிகளால் நக்ஷத்திர
முள்ளது போல் செய்யப்
பட்ட-அழகிய திருமேனி
படைத்தவரும்

போகி-போக-ஸயநீய-
ஸாயிநே—ஆதிசேஷனின்
மேனியாகிய-படுக்கையில்-
படுப்பவரும்
மது-வித்விஷே—மதுவென்னும்
அரக்கனை அழித்தவருமான
மாதவாய—ஸ்ரீ லக்ஷ்மீபதியான
நாராயணனுக்கு
நம:—நமஸ்காரம்

கருத்துரை

ஸ்ரீமந்நாராயணன் பாற்கடலில், ஆதிசேஷனுடைய திருமேனி யாகிய படுக்கையில் பள்ளிகொண்டிருக்கிறார். அவருடைய திருமேனி மீது பாற்கடலின் அலைத்துளிகள் வெள்ளை வெளேரென்று ஆகாயத் தில் நக்ஷத்திரங்கள்போல் பிரகாசிக்கின்றன. அத்தகைய ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம்.

‘ இது குலசேகரனின் படைப்பு ’

यस्य प्रियौ श्रुतिधरौ कविलोकवीरौ
मित्रे द्विजन्मवर पारशवा वभूताम् ।

तेनाम्बुजाक्ष चरणाम्बुज षट्पदेन
राज्ञा कृता कृतिरियं कुलशेखरेण

॥ ४० ॥

யஸ்ய ப்ரியௌ ஸ்ருதிதரௌ கவிலோக வீரௌ
மித்ரே த்விஜந்மவர பாரஸவா வபூதாம் |
தேநாம்புஜாக்ஷ சரணம்புஜ ஷட்பதேந
ராஜ்ஞா க்ருதா க்ருதிரியம் குலசேகரேண ॥ 40 ॥

பதவுரை

யஸ்ய—எவருக்கு
ப்ரியௌ—அன்பர்களும்
ஸ்ருதிதரௌ—கேள்விஞான
முள்ளவர்களும்
கவிலோக—வீரௌ—கவிகளில்
சிறந்தவர்களும்,
வீரர்களுமான
த்விஜந்மவர-பாரஸவௌ—
முறையே அந்தண- மிச்ர
வர்ணங்களில் பிறந்தவர்
களான
மித்ரே—இருநண்பர்கள்
அபூதாம்—இருந்தார்களோ

அம்புஜாக்ஷ-சரணம்புஜ-
ஷட்பதேந—தாமரைக்
கண்ணனின் திருவடித்
தாமரைகளில் வண்டு
போன்றவரான
தேந—அந்த
குலசேகரேண—குலசேகரர்
என்ற
ராஜ்ஞா—அரசரால்
இயம்—இந்த
க்ருதி:—ஸ்தோத்ரப்படைப்பு
க்ருதா—செய்யப்பட்டது.

கருத்துரை

தாமரைக் கண்ணனான எம்பெருமானின் தாமரைத்தாள்கள்
மீது பக்தி கொண்ட எந்த குலசேகர மன்னனுக்கு கேள்வி ஞான
முள்ளவர்களும், கவிகளில் சிறந்தவர்களும் வீரர்களுமான இரு
நண்பர்கள் முறையே அந்தண குலத்திலும், மிச்ர வர்ணத்திலும்
பிறந்தவர்களும் இருந்தனரோ, அந்த குலசேகரமன்னனால் இந்த
ஸ்தோத்ரம் இயற்றப்பட்டது.

முற்றும்

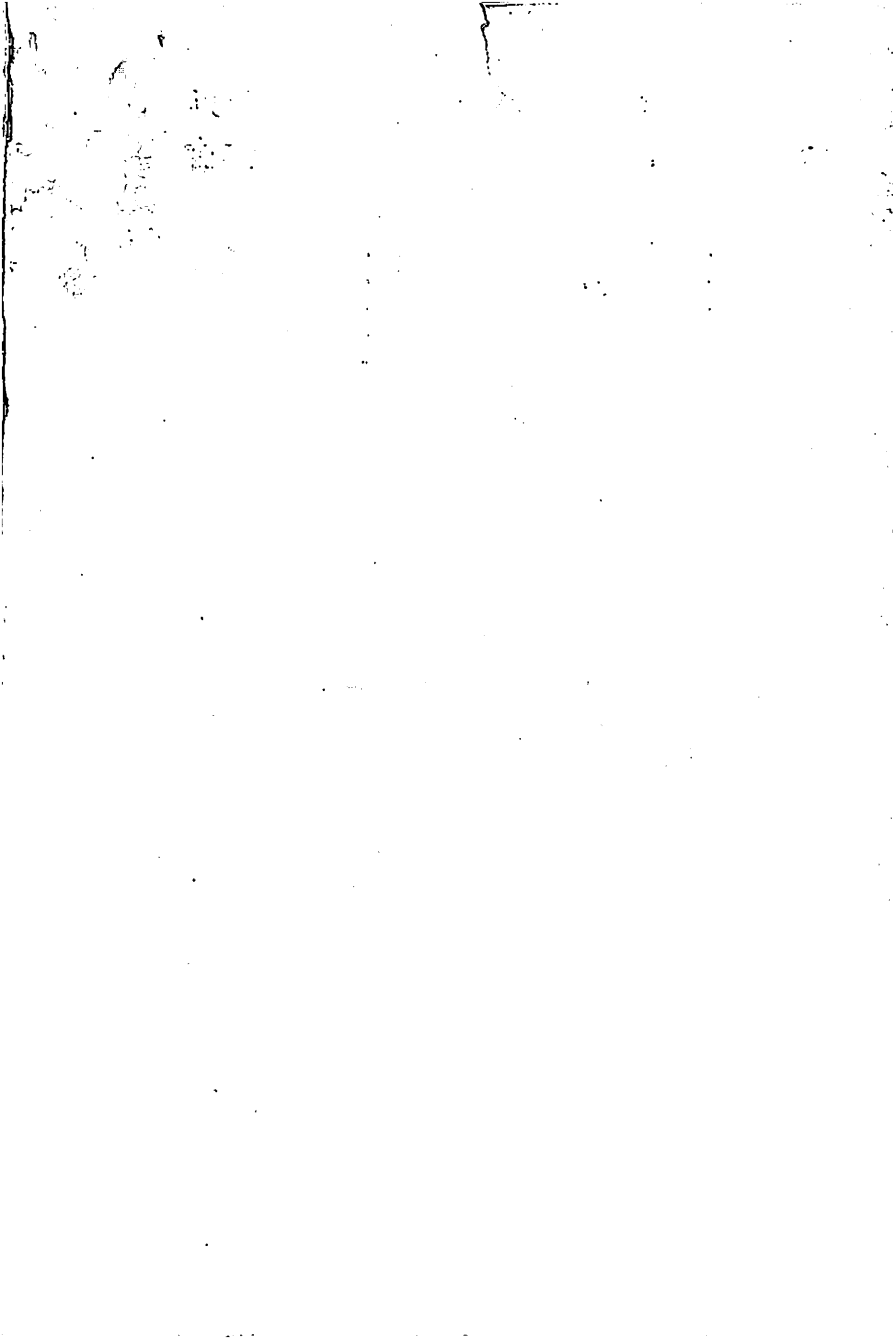
ஸ்ரீ:

ஸ்ரீகோபால விம்ஸதி

- வந்தே ப்ருந்தாவந சரம் வல்லவீ ஜந வல்லபம் |
ஜயந்தீ ஸம்பவம் தாம வைஜயந்தீ விபூஷணம் || 1
- வாசம் நிஜாங்க ரஸிகாம் ப்ரஸமீக்ஷமாணே
வக்த்ராரவிந்த விநிவேஸித பாஞ்சஜந்ய: |
வர்ண த்ரிகோண ருசிரே வர புண்டரீகே
பத்தாஸநோ ஜயதி வல்லவ சக்ரவர்த்தீ || 2
- ஆம்நாய கந்தி ருதித ஸ்ப்புரிதாதரோஷ்ட்டம்
ஆஸ்ராவிஸேக்ஷண மநுக்ஷண மந்தஹாஸம் |
கோபால டிம்ப வபுஷம் குஹநா ஜநந்யா:
ப்ராண ஸ்தநந்தய மவைமி பரம் புமாம்ஸம் || 3
- ஆவிர்ப்பவத் வநிப்ருதாபரணம் புரஸ்தாத்
ஆகுஞ்சிதைக சரணம் நிப்ருதாந்ய பாதம் |
தத்நா நிமந்த முகரேண நிபத்த தாளம்
நாதஸ்ய நந்த பவநே நவநீத நாட்யம் || 4
- ஹர்த்தும் கும்பே விநிஹித கர: ஸ்வாது ஹையங்கவீநம்
த்ருஷ்ட்வா தாம க்ரஹண சடுலாம் மாதரம் ஜாதரோஷாம் |
பாயா தீஷத் ப்ரசலித பதோ நாபகச்சந் ந திஷ்ட்டந்
மித்த்யாகோப: ஸபதி நயநே மீலயந் விஸ்வகோப்தா || 5
- வ்ரஜ யோஷி தபாங்க வேதநீயம்
மதுரா பாக்ய மநந்ய போக்ய மீடே |
வஸுதேவ வதுர ஸ்தநந்தயம் தத்
கிமபி ப்ரஹ்ம கிஸோர பாவ த்ருஸ்யம் || 6
- பரிவர்த்தித கந்தரம் பயேந
ஸ்மித புல்லாதர பல்லவம் ஸ்மராமி |
விடபித்வ நிராஸகம் கயோஸ்சித்
விபுலோலுக்ஷ கர்ஷகம் குமாரம் || 7
- நிகடேஷு நிஸாமயாமி நித்யம்
நிகமாந்தை ரதுநாட்பி ம்ருக்யமாணம் |
யமளார்ஜுந த்ருஷ்ட பால கேளிம்
யமுநா ஸாக்ஷிக யௌவநம் யுவாநம் || 8
- பதவீமதவீயஸீம் விமுக்தே:
அடவீ ஸம்பத மம்புவாஹயந்தீம் |
அருணாதர ஸாபிலாக்ஷ வம்ஸாம்
கருணாம் காரண மாநுஷீம் பஜாமி || 9
- அநிமேஷ நிஷேவணீய மஷ்ணே:
அஜஹத் யௌவந மாவிரஸ்து சித்தே |
கலஹாயித குந்தளம் கலாபை:
கரணேந்மாதக விப்ரமம் மஹோ மே || 10
- அநுயாயி மநோஜ்ஞ வம்ஸ நானை:
அவது ஸ்பர்ப்பித வல்லவீ விமோஹை: |

- அநக ஸ்மித பரீதனை ரஸௌ மாம்
அநுகம்பா ஸ்ரீதம்புஜை ரபாங்கை: || 11
- அதரஹித சாரு வம்ஸ நாளா:
மகுடாலம்பி மயூர பிஞ்சு மாலா: |
ஹரீநீல பரிலா விபங்க நீலா:
ப்ரதிபா: ஸந்து மமாந்திம ப்ரயானே || 12
- அகிலா நவலோகயர்மி காலாந்
மஹிளாதீந புஜாந்த்ரஸ்ய யூந: |
அபிலாஷ பதம் வ்ரஜாங்கநாநாம்
அபிலாப க்ரம் தூர மாபிருப்யம் || 13
- ஹ்ருதி முக்த பரிகண்ட மண்டநோ
விகித: கேந மமைஷ பரில்பிநா |
மதநாதூர் வல்லவாங்கநா-
வதநாம்போஜ திவாகரோ யுவா || 14
- மஹஸே மஹிதாய மௌளிநா
விநதேநாஞ்ஜலி மஞ்ஜந த்விஷே |
கலயாமி விமுக்த வல்லவீ-
வலயாபாஷித மஞ்ஜு வேணவே || 15
- ஜயதி லளித வ்ருத்திம் பரிக்ஷிதோ வல்லவீநாம்
பரிதில வலய பரிஞ்ஜா பரீதனார் ஹஸ்த தானை: |
அகில புவந ரக்ஷா கோப வேஷஸ்ய விஷ்ணே:
அதர் மணி ஸுதாயா மம்ஸவாந் வம்ஸநாள்: || 16
- சித்ராகல்ப: ஸ்ரவணி கலயந் லாங்கலீ கர்ணபூரம்
பர்ஹோத்தம்ஸ ஸ்ப்புரித சிகுரோ பந்துஜீவம் ததாந: |
குஞ்ஜா பத்தா முரளி லளிதாம் தாரயந் ஹார யஷ்டிம்
கோப ஸ்த்ரீணாம் ஜயதி கிதவ: கோட்பி கௌமாரஹாரீ || 17
- லீலாயஷ்டிம் கர கிலலயே தக்ஷிணே ந்யஸ்ய தந்யாம்
அம்ஸே தேவ்யா: புளக ருசிரே ஸந்நிவிஷ்டாந்ய பாஹு: |
மேக ஸ்யாமோ ஜயதி லளிதோ மேகலா தத்த வேணு:
குஞ்ஜாபீட ஸ்ப்புரித சிகுரோ கோபகந்யா புஜங்க: || 18
- ப்ரத்யாலீட ஸ்த்திதி மதிகதாம் ப்ராப்த காடாங்கபாளிம்
பஸ்சாதீஷந் மிளித ந்யநாம் ப்ரேயஸீம் ப்ரேக்ஷமாண: |
பஸ்த்ரா யந்த்ர ப்ரணிஹித கரோ பக்த ஜீவாது ரவ்யாத்
வாரீ க்ரீடா நிபிட வஸநோ வல்லவீ வல்லபோ ந: || 19
- வாஸோ ஹ்ருத்வா தினக்ர ஸுதா ஸந்நிதௌ வல்லவீநாம்
லீலாஸ்மேரோ ஜயதி லளிதா மாஸ்த்திதி: குந்தஸாகாம் |
ஸவரீடாபிஸ் ததநு வஸநே தாபிரப்யர்த்த்யமாநே
காமீ கஸ்சித கர கமலயோரஞ்ஜலிம் யாசமான: || 20
- இத்யநந்ய மநஸா விநிர்மிதாம்
வேங்கடேஸ கவிநா ஸ்துதிம் படந் |
திவ்ய வேணு ரஸிகம் ஸமீக்ஷதே
தைவதம் கிம்பி யௌவத ப்ரியம் || 21

ஸ்ரீகோபால விம்ஸதி முற்றும்.

லிப்கோவின் ஸர்வஸித்தி நல்கும்
ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரங்கள்
 (மூலம் தமிழில்)

1. ஸ்ரீ விஷ்ணு	16. ஸ்ரீ சிவன்
2. ஸ்ரீ லலிதா	17. ஸ்ரீ அந்நபூர்ண
3. ஸ்ரீ துர்கா	18. ஸ்ரீ காயத்ரீ
4. ஸ்ரீ லக்ஷ்மி	19. ஸ்ரீ ஸீதா
5. ஸ்ரீ ஸரஸ்வதீ	20. ஸ்ரீ பவாநீ
6. ஸ்ரீ சாகம்பரீ	21. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி
7. ஸ்ரீ லக்ஷ்மிந்ருஷிம்ஹர்	22. ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர்
8. ஸ்ரீ லக்ஷ்மிஹயக்ரீவர்	23. ஸ்ரீ ஸூரியன்
9. ஸ்ரீ ராமர்	24. ஸ்ரீ சாஸ்தா
10. ஸ்ரீ ஹனுமார்	25. ஸ்ரீ சங்கராசார்யர்
11. ஸ்ரீ வேங்கடேசர்	26. ஸ்ரீ ராமானுஜாசார்யர்
12. ஸ்ரீ ஸுதர்சநர்	27. ஸ்ரீ மத்வாசார்யர்
13. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்	28. ஸ்ரீ தேசிகன்
14. ஸ்ரீ கணபதி	29. ஸ்ரீ வரவரமுநி
15. ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர்	30. ஸ்ரீ ராகவேந்த்ரர்

1, 3, 6, 8 முதல் 17, 19, 22

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ. 1;

மற்றவை ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ. 1-50

பிரதிகளைத் தபாலில் பெற விலையுடன் ரிஜிஸ்திரேஷன் கட்டணம் ரூ. 1-25ம், புக்-போஸ்ட் கட்டணம் பிரதி ஒன்றுக்கு 5 காசும் சேர்த்து பதிப்பகத்தாரின் சென்னை விலாஸத்திற்கு மணியார்டர் அனுப்புக.

பதிப்பகத்தார் :

தி லீட்டிஸ் ப்ளவர் கம்பெனி

சென்னை-600017 ★ திருச்சி-620002

M. நாமோதரம் & கம்பெனி, 108, கார்ப்பொரேஷன் பழக் கடை, சென்னை-600001; ஹிக்கின்பாதம்ஸ் ரெயில்வே ஸ்டால்கள்; மற்றும் எல்லாப் புத்தகக் கடைகளிலும் லிப்கோ புத்தகங்கள் கிடைக்கும்.